

Energistyrelsen
ens@ens.dk
Kopi til: jbwf@ens.dk og lsh@ens.dk
Journalnummer: 2019-96287

Frederikshavn Kommune
Rådhus Allé 100
9900 Frederikshavn

Tlf. +45 98 45 50 00
post@frederikshavn.dk
www.frederikshavn.dk
CVR-nr. 29189498

22. oktober 2020

Høringssvar vedrørende ny affaldsaktørbekendtgørelse, november 2020

Vi vil med dette gøre opmærksom på at ordlyden i §18 stk. 5 kan tolkes på forskellige måder afhængig af hvordan teksten læses. Som eksempel kan nævnes at vi i vores gruppe på 4 personer, ved gennemlæsning har tolket teksten vidt forskelligt.

" Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos virksomheder, der anmelder jordflytninger i henhold til bekendtgørelse om anmeldelse og dokumentation i forbindelse med flytning af jord. Gebyret skal dække kommunens omkostninger i forbindelse med anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord, som er erhvervsaffald. Gebyret skal differentieres, så det afspejler tidsforbruget ved den enkelte anmeldelse, dog således at gebyrstørrelsen kan inddeles i faste gebyrtrin fastsat af kommunalbestyrelsen."

Vi tolker det således, at teksten skal forstås således at der udelukkende skal opkræves gebyr, for virksomheders anmeldelse af flytning af jord, som defineres som erhvervsaffald.

Teksten kan, efter vores mening, imidlertid også forstås således at der skal opkræves gebyr for alle anmeldelser af flytning af jord, og at gebyret således skal dække kommunens omkostninger til anmeldelser og dokumentation af erhvervsaffald.

Vi mener det er på sin plads, med en præcisering af hvordan ordlyden i §18 stk. 5 reelt set skal forstås. Alternativt at det udspecificeres yderligere i lovteksten, præcis hvilke anmeldelser af flytning af jord der skal opkræves gebyr for.

Med venlig hilsen

Rasmus Kristian Arvidson
Miljømedarbejder
Frederikshavn Kommune

Miljø.
Sagsnummer:
2019-96287
DokID: 5958079
Sagsbehandler:
Rasmus Kristian Arvidson

Direkte telefonnummer:

+45 9845 8510

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
ens@ens.dk
Kopi til: jbwf@ens.dk, ish@ens.dk

30-10-2020

Aalborg Kommunes bemærkninger til Affaldsaktørbe- kendtgørelsen

Generelle bemærkninger

Vi kan konstatere, at flere af hovedemnerne fra Klimaaftalen ikke er indeholdt i denne bekendtgørelse, bl.a.:

- Virksomheder skal fremover kunne benytte private indsamlingsordninger for affald til forbrænding.
- Mindre virksomheder gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald.
- Der skal etableres øget mulighed for, at borgere kan vælge at aflevere affald direkte til virksomheder, som kan bruge det i deres produktion af nye produkter eller forberede det med henblik på genbrug eller genanvendelse.
- Der stilles krav til kommunerne om udbud af behandlingen af det genanvendelige husholdningsaffald, herunder sortering af genanvendeligt affald.

Begrebet "sorteret genanvendeligt affald" bruges i bekendtgørelsen, men er ikke defineret nogen steder, det bør det være.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

§ 10 stk. 6

Ved miljøtilsynene kan det konstateres, at der er en del virksomheder, som benytter genbrugspladserne til aflevering af affald – også farligt affald. Det kunne derfor ønskes, at kvitteringen til virksomheder, der afleverer farligt affald på en genbrugsplads, er udspecificeret i fraktioner.

§15 stk. 5

Her lægges op til et gebyr, som opkræves årligt hos virksomhederne i kommunen. Hvordan hænger det sammen med anvisningsgebyret for jord – skal det ikke opkræves løbende, og hvornår tænkes regningen udsendt - ved tidspunkt for anvisning eller når jordflytningen har fundet sted, og sagen er lukket?

Skal gebyret opkræves uanset om anvisningen udnyttes?

Hvilken kommune skal opkræve gebyret, hvis en anmelders virksomhed er beliggende i én kommune, men opgravningsprojektet (og dermed også administration omkring anvisning af jordflytning) sker i en anden kommune?

MP PlanStab

Miljø- og Energiforvaltningen
Stigsborg Brygge 5
9400 Nørresundby
9931 2050
www.aalborg.dk

Sagsnr.:
2020-071729
Dok.nr.:
2020-071729-2
Init.: DL

Åbningstider:
Mandag - onsdag
09.00 - 15.00
Torsdag
09.00 - 17.00
Fredag
09.00 - 14.00

Du kan altid kontakte Aalborg Kommune sikkert på www.aalborg.dk/kontakt eller via Digital Post på www.borger.dk. Har du brug for hjælp til Digital Post, kan du ringe til Den Digitale Hotline på 7020 0000. Læs om dine rettigheder og hvordan vi behandler personoplysninger på www.aalborg.dk/gdpr.

§18

Paragraffen omhandler indsamlingsordninger. Det er ikke logisk, at gebyr for jordflytning er placeret under denne paragraf.

§ 18 stk. 4

Det er ikke beskrevet, hvornår gebyrer for anvisning af erhvervsaffald skal opkræves. Betyder det, at kommunen beslutter, hvornår og hvordan gebyrer bliver opkrævet?

§18, stk. 5

Giver kun hjemmel til opkrævning af anvisningsgebyr, når det er en virksomhed, der er affaldsproducent (= flytning af jord som er erhvervsaffald). Vi har brug for en klar og utvetydig definition på, hvornår der er tale om jordflytning som erhvervsaffald kontra jordflytning som privat husholdning.

Vil der blive et loft på, hvad en jordflytningsanvisning må koste? Der er risiko for, at gebyropkrævning for de små jordpartier bliver for omkostningstung.

§ 18 i forhold til Bygge- og anlægsaffald

Anmeldelse af byggeaffald er helt sammenlignelig med en anmeldelse af jordflytning.

Der skal derfor tilføjes en stk. 6, som er enslydende med stk. 5, men omhandler en tilsvarende gebyrordning for anmeldelse af byggeaffald:

Forslag til ny stk. 6:

"Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos bygherre, der anmelder bygge- og anlægsaffald i henhold til affaldsbekendtgørelsens kapitel 11. Gebyret skal dække kommunens omkostninger i forbindelse med anmeldelse, dokumentation, klassificering og anvisning af byggeaffaldet. Gebyret skal....."

§ 37 stk 1, nr 11

Her mangler igen en definition på høj reel genanvendelse af sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse. I dette tilfælde er det under strafbestemmelsen. Vil man sikre ensartet sagsbehandling i Danmark, så er det vigtigt, at definitionen på høj reel genanvendelse af sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materiale-nyttiggørelse, er mere konkret.

Bilag 3 - Regulativ for husholdningsaffald

Generelt:

§9.7 og de øvrige paragraffer for hver enkelt fraktion som handler om anvendelse af beholder.

Sætningen "Beholderen må ikke fyldes mere, end at låget kan lukkes tæt, og at affaldet ikke klemmes fast i beholderen" bør udgå, da ordet "tæt" kan tolkes som man vil og det samme gælder for "klemmes fast".

§10.4 - og de øvrige paragraffer, der omhandler beholdere til genanvendeligt. Første sætning betyder, at borgerne ikke kan sige nej tak til at have beholdere på egen matrikel, og i stedet vælge at køre de genanvendelige materialer på genbrugspladsen. Dette er en stor ændring i forhold til tidligere, og vil medføre mange konflikter med borgerne bl.a. i de forhold, hvor der ikke er fysisk mulighed for at placere beholdere.

Det bør overvejes, om ikke der fortsat skal være en mulighed for, at borgere kan fravælge at have beholder på egen grund, blot de sikrer at der sorteres til genanvendelse fx ved, at de kører på genbrugspladsen.

Bilag 4 - Regulativ for erhvervsaffald

§ 11.3 – ikke-genanvendeligt farligt affald

I regulativet om ikke-genanvendeligt farligt affald beskrives afhentning af affaldet ved oplagspladsen, som ikke vurderes at være miljømæssigt optimal. Der står: "hvis oplagspladsen ikke kan tilkøres direkte, skal virksomheden inden afhentning selv bringe affaldet til nærmeste sted på eller ved virksomheden, som kan tilkøres". Det vurderes, at der i den forbindelse kan der være risiko for spild/uheld ved flytningen samt risiko for påkørsel ved uhensigtsmæssig placering. Og hvor længe må det stå der? Umiddelbart inden afhentning?

§14.3 - forbrændingseget affald

Det bør overvejes om det er hensigtsmæssigt og miljørigtigt, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at give gartnerier og naturplejeaktiviteter (med kommunens godkendelse) mulighed for at afbrænde eget haveaffald på egen matrikel. Der bør være samme krav til gartnerier mm. om at sikre en reel høj genanvendelse af haveaffald. Aalborg Kommune har skrevet tilsvarende kommentar ved kommentering af affaldsbekendtgørelse §48. Mulighed for undtagelse bør kun være i tilfælde, hvor afbrænding er en del af naturplejeaktiviteten.

Jakob Emil Wulff

Fra: Britta Kjær Thorsen <britta.thorsen@svendborg.dk>
Sendt: 2. november 2020 14:25
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Jakob Emil Wulff
Emne: Journalnummer 2019-96287 Høring af Affaldsaktørbekendtgørelsen

Svendborg Kommunes høringssvar

Der er med Miljølovgivningen i 1992 indsat et princip om at "Forureneren betaler", dette princip blev for virksomheder sat i skammekrogen ved vedtagelse af finanslov 2019, da det blev besluttet at nedlægge erhvervsaffaldsgebyret som finansierede kommunernes generelle arbejde med erhvervsaffald herunder regulativfastsættelse, information, planlægning og ikke mindst direkte anvisninger af affald og jord.

Staten har i 2020 afsat et DUT beløb til kommunerne til dækning af disse opgaver for 2019 og 2020.

Der er nu sendt en ny "Affaldsaktørbekendtgørelse" i høring.

Det nye, der her vil blive givet høringssvar om, er § 18, og især hjemlen til at opkræve gebyrer for direkte anvisninger af affald og jord i § 18 stk. 4 og 5.

Når der fremadrettet skal opkræves hhv. affalds- og jordgebyr direkte ved virksomhederne baseret på kommunernes tidsforbrug, vil grundlaget for ophævelse af Erhvervsaffaldsgebyret blive gjort til skamme.

Argumentationen for at fjerne Erhvervsaffaldsgebyret var, at det var Miljøstyrelsen/Miljøministeriets (eller politikernes) vurdering, at Erhvervsaffaldsgebyret mestendels betalte for den administration der foregik for at få gebyret opkrævet.

Med den valgte model vil gebyr for anvisning af affald og jord blive meget administrativ tung.

- Kommunerne skal tidsregistrere i et meget detaljeret og helt uproportionelt omfang.
- Ligeledes skal der i alle anvisninger vurderes om der er tale om en bolig eller virksomhed, da anvisning af affald og jord fra bolig er betalt via det generelle administrationsbidrag for affald, og det vil kun være direkte anvisninger til virksomheder, som skal opkræves.
- Det er normalt en virksomhed, som anmelder affald eller jord på foranledning af en bygherre, enten borger eller virksomhed.
- Den evige diskussion om hvad der er erhvervsaffald og hvad der er husholdningsaffald bliver meget aktuell med denne metode.
- De letteste sager er dem hvor man bare sender affald og jord til et godkendt modtageanlæg, fx deponi og jordtip, men de sager som kræver tidsressourcer, er der hvor man genanvender direkte i nærmiljøet. Og hvem skal så have gebyret? virksomheden der skal af med affald/jord, eller virksomheden der gerne vil have affald/jord? og skal Kommunen så hen og lave en "End-of-Waste" erklæring med det samme for at undgå gebyret?

Samarbejdet mellem Kommune og Virksomheder

Generelt vil vi gerne gøre gældende, at man ikke får mere miljø for pengene, ved at sende regninger af denne karakter til virksomhederne.

Vi risikerer at miste styringen af affald og jordstrømme, da virksomheder, som egentlig har behov for en anvisning, vil gøre deres bedste for ikke at kontakte kommunen fordi vi så sender regninger. Tidligere var denne service "gratis" fordi de betalte for dette med et minimalt beløb årligt, som gjorde at de kunne trække på vores ekspertise, vejledning og anvisninger uden mente på at det kostede noget.

Der var allerede kritik af det tidligere system med Erhvervsaffaldsgebyret, fordi der var så store forskelle fra kommune til kommune, dette vil ikke ændre sig med den metode, som der nu foreslås. Nu bliver det også internt i kommunen, afhængigt af tidsforbruget for den enkelte virksomhed.

Denne forståede metode vil få de gode samarbejder på affald- og jordområdet, der er mellem kommuner og virksomhederne, til at blive banket tilbage til 1990'erne og sortering og cirkulær

økonomi bliver noget som kommunerne vil få mindre styr på og vil være mindre på forkant med. Blot fordi virksomheder er bange for en regning hvis de kontakter kommunen. Det bliver lettere bare at sende på modtageanlæg i stedet for at se efter direkte genbrug alternativer, hvor Kommunerne er en stor og vigtig spiller.

En indførelse af et gebyr efter § 18 betyder at vi igen etablerer et erhvervsaffaldsgebyr, hvilke delelementer dette betaler for er vores opfattelse at virksomhederne er uinteresserede i.

Genindførelse af Erhvervsaffaldsgebyr

Der er i materialet ikke godtgjort om kommunerne fortsat skal have DUT-midler til regulativfastsættelse, information og planlægning som der allerede ligger hjemmel til i § 18 stk 1-3. Hvis dette ligeledes skal til at dækkes af et nyt gebyr, bliver der igen igangsat et stort administrativt arbejde for at kunne sende disse gebyrer.

Mulighed 1: Der laves et udtræk i affaldsdataregistret for at finde alle modtageanlæg som har modtaget erhvervsaffald fra kommunen. Disse modtageanlæg sender kommunerne en vægtet regning for det administrative arbejde kommunen har til regulativfastsættelse, information og planlægning, denne regning er vægtet så den afspejler den mængde affald eller jord modtageanlægget har modtaget fra kommunen. Modtageanlæggene skal herefter sende gebyret videre til deres kunder.

Mulighed 2: Der laves et udtræk i affaldsdataregistret for at finde alle modtageanlæg som har modtaget erhvervsaffald fra kommunen. Kommunen kontakter alle modtageanlæg for at få CVR oplysninger på alle virksomheder der har bortskaffet affald eller jord, samt en vægtning af hvor meget affald eller jord der er modtaget. Kommunen sender derefter en differentieret regning til alle virksomheder for det administrative arbejde kommunen har til regulativfastsættelse, information og planlægning.

Husholdningsaffald >< Erhvervsaffald

Uanset hvilken metode der benyttes af disse 2 ovenstående muligheder, vil der være et stort arbejde for modtageanlæggene i at sikre at deres indberetninger er korrekte, at transportøren indberetter korrekt, og tilsynet med indberetningerne skal ligeledes intensiveres. Og igen så kommer problematikken om det er husholdningsaffald eller erhvervsaffald der afleveres.

Der blev ved tidligere ændringer af lovgivningen på området lavet en mulighed for at en virksomhed kan udarbejde en erklæring mellem en borger og virksomheden, så virksomheden ikke overtog ansvaret for affaldet. Denne mulighed er meget lidt benyttet, og har vist sig meget ufleksibel i praksis.

Muligheder for et nyt anvisningsgebyr

Et fællestegn for mange virksomheder, som har behov for anvisning af affald eller jord, er, at de enten er i gang med et byggeri, eller har en miljøgodkendelse.

Et forslag til at indføre et gebyr, som ikke vil betyde en administration af gebyret, som overskygger tidsforbruget for selve arbejdet med anvisninger, er at der igen kan laves et generelt gebyr.

Dette gebyr sættes på regninger for byggesagsbehandling og/eller miljøtilsyn.

Herigennem vil man ramme de fleste virksomheder som har behov for anvisning af affald eller jord. Det er korrekt at der er virksomheder, som ikke er i gang med en byggesag eller som ikke er under miljøtilsyn, indimellem har behov for hjælp til anvisning af enten affald eller jord, disse vil ikke blive opkrævet.

Uanset hvilken metode der benyttes til at opkræve et gebyr, vil der være fejl og mangler.

Ved et generelt gebyr (det tidligere erhvervsaffaldsgebyr), vil alle virksomheder blive opkrævet et minimalt beløb årligt, uanset om de benytter kommunen til anvisninger eller vejledninger, administrationen for kommunen er minimal da det er alle virksomheder med affald og jord, der skal betale, virksomheden kender til gebyret og kan planlægge det ind i budgettet.

Ved et direkte gebyr (det nu forslået), er det alle virksomheder med affald og jord, der skal anvises, som skal betale, virksomheden kender ikke til beløbet og kan ikke planlægge det ind i budgettet, og dermed ikke lægge det ud på regninger til kunder. Kommunen skal

Venlig hilsen

Britta Kjær Thorsen
Miljøkemiker

Svendborg Kommune
Natur og Miljø
Svendborgvej 135

5762 Vester Skerninge
Tlf: +4562233417
Email: britta.thorsen@svendborg.dk

Svendborg
Kommune

Vi gør opmærksom på, at i Svendborg Kommune behandler vi oplysninger om dig i vores IT-systemer, når vi arbejder med din sag. Vi kan f.eks. også i tilfælde af en anmodning om aktindsigt videregive dine oplysninger. Du kan læse mere om Databeskyttelses-forordningen og -loven på Datatilsynets hjemmeside www.datatilsynet.dk og på Svendborg Kommunes hjemmeside <https://www.svendborg.dk/om-kommunen/datasikkerhed>.

Til kapitel 5 Fastsættelse og opkrævning af gebyrer (erhverv)

§ 18, stk. 4:

Formuleringen i § 18, stk. 4 hvorefter "Gebyret skal dække de omkostninger, konkrete anvisninger giver anledning til, efter kommunen har foretaget en eventuel forudgående klassificering, jf. bekendtgørelse om affald" er ikke i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Det følger af både den gældende affaldsbekendtgørelse § 4, stk. 2, og af udkastet der har været i høring, at kommunen klassificerer affald. Der nævnes ikke undtagelser til denne regel, hvorfor det ikke er korrekt at tale om "eventuel" klassificering. Dette gælder også, selv om kommunen i praksis ikke altid får mulighed for at klassificere affald i en konkret sag. På denne baggrund bør § 18, stk. 4 omformuleres.

Dertil kommer, at kommunen ikke kan foretage en konkret anvisning uden at have klassificeret affaldet i den pågældende sag. Kommunen kan ikke anvise affald til behandling, hvis kommunen ikke ved noget om affaldet. Klassificeringen er med andre ord en forudsætning for den konkrete anvisning.

§ 18, stk. 4 og 5:

Detaljeringsgraden i beskrivelsen af, hvad der må indregnes i gebyret, kravene til dokumentation herfor mv. er utilstrækkelige og vil komme til at medføre stor budgetusikkerhed i kommunerne. Det er desuden urealistisk at have et opkrævningssystem, der kan fungere fra 1. januar 2021. Tilsvarende vil det vanskeligt kunne nås at få en politisk godkendelse heraf.

Umiddelbart må stk. 4 og 5 læses sådan, at der skal laves enkeltopkrævninger for en anmeldelse/anvisning, ud fra tidsforbruget i forhold til den enkelte sag, hvilket minder mere om Byggesagsgebyret, dog nævnes faste gebyrtrin. Dette stiller krav til såvel beregning af gebyr på enkelt-sagsniveau samt opkrævning pr. enkelt-sag. Førstnævnte vil formentlig kræve en omfattende tidsregistrering, herunder bagudrettede data, hvis kommunen skal kunne beregne et gebyr for 2021. Disse data findes os bekendt ikke, hvorfor kommunen i større udstrækning vil være nød til at forlade sig på et skøn. Samtidig skal kommunen kunne anslå antal sager ret præcist for at ramme en korrekt takst. I forhold til faktureringen vil der formentlig skulle udvikles/implementeres en systemmæssig løsning, der vil skulle finansieres af gebyret. Alt efter volumen af sager kan de administrative omkostninger risikere at blive relativt høje, hvilket vil medføre en relativt stor andel ikke-direkte omkostninger

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1755 København V

Sendt pr. e-mail: ens@ens.dk, cc: jbwf@ens.dk og lsh@ens.dk

Bemærkninger til udkast til affaldsaktørbekendtgørelse, j. nr. 2019-96287

4. november 2020

Sagsnummer
2020-0832296

Dokumentnummer
2020-0832296-15

Energistyrelsen har den 12. oktober 2020 sendt udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelsen i høring med frist for bemærkninger 9. november 2020. Københavns Kommune takker for muligheden for at kommentere på høringsudkastene.

Københavns Kommune er overordnet set, positiv overfor ændringerne foretaget i både affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen, da ændringerne er i tråd med kommunens målsætninger for genbrug, genanvendelse og CO2-reduktion som beskrevet i kommunens Ressource- og Affaldsplan 2024 ("Cirkulær København").

Kommunen har alene bemærkninger til førstnævnte bekendtgørelse.

Bemærkninger til udkast til affaldsaktørbekendtgørelse

Generelle bemærkninger

Udkastet til en ny affaldsaktørbekendtgørelse indeholder konsekvensrettelser, som følge af ændringerne i affaldsbekendtgørelsen, og udgør en gennemførelse af dele af Regeringens Klimaplan af 16. juni 2020.

Der er også en række vigtige punkter i Klimaplanen, som ikke indgår i bekendtgørelsesudkastet, herunder bl.a. muligheden for at kunne tilbyde kommunale genanvendelsesordninger til mindre virksomheder, der ikke er beliggende i blandet bolig og erhverv, et forbud mod, at kommunerne etablerer nye behandlingsanlæg til genanvendeligt affald samt kommunernes mulighed for at få dispensation fra forbuddet, hvis den udbudte behandling ikke medfører tilbud fra private bydere samt præcisering af ny tilsynsmodel.

Københavns Kommune opfordrer Energistyrelsen til at udarbejde en liste over elementer i Klimaplanen, som vil blive implementeret i en fremtidig revision af affaldsaktørbekendtgørelsen og angive hvornår en sådan implementering kan forventes at ske.

Bemærkninger til de enkelte kapitler/bestemmelser

Plan, Analyse, Ressourcer og
CO2-reduktion
Teknologi, Udvikling og
Ressourcer
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

og overheadudgifter i gebyret. Denne type udgifter kan erfaringsmæssigt give anledning til klager og kritik, da der ikke ses en direkte sammenhæng til den konkrete ydelse/afgørelse, der modtages.

Dertil kommer, at der i alle tilfælde, hvor kommunen opkræver gebyrer, vil være klager. Måske især i denne situation, da der er tale om et differentieret gebyr ud fra tidsforbruget ved behandlingen af sagen. Hvilket igen medfører et større ansvar hos kommunen til at sikre, at kommunen beder om den rette dokumentation, hvor det er nødvendigt, ved anmeldelser, så en sag ikke trækker ud. Det fremgår ikke af materialet, hvilke klagemuligheder der er for virksomhederne.

Det særskilte gebyr for konkrete anvisninger og jordflytninger vil også kunne give anledning til, at virksomheder vil undlade at anmode om en konkret anvisning. Det kan desuden være svært at vurdere, om en aktivitet i forbindelse med et tilsyn er en gebyrpligtig konkret anvisning eller en klassificering.

Konkret ønskes en detaljeret gebyrvejledning med angivelse af, hvilke typer af omkostninger, der må indregnes og hvordan disse skal dokumenteres mv., så der ikke opstår tvivl om, hvordan gebyret skal fastsættes og som vil kunne danne baggrund for besvarelser af gebyrklager.

Til kapitel 6 Håndtering af sorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse

§ 25:

Efter bekendtgørelsens § 25, stk. 1, 2. sætning fremgår det, at indsamlingsvirksomheder på anmodning af kommunalbestyrelsen skal dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner, der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt. For at hjælpe både indsamlingsvirksomhederne og kommunerne til at afklare, hvad dokumentationen skal indeholde for at være tilstrækkelig, anbefaler Københavns Kommune, at staten i en vejledning tydeliggør hvilke specifikke informationer dokumentationen kan indeholde, herunder f.eks. i forbindelse med håndtering af affaldet i flere led.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at der fremover bør sikres mulighed for, at kommunerne kan få adgang til oplysninger om de tekstilaffaldsmængder, som håndteres via de velgørende organisationer i den respektive kommune, som i dag ikke er omfattet af samme krav som indsamlingsvirksomheder (affaldsregisterbekendtgørelsen) eller virksomheder ift. krav om indberetning af affaldsdata (affaldsatabekendtgørelsen).

Til bilag 3 og 4 (standardregulativer for hhv. husholdnings- og erhvervsaffald)

Hhv. § 8 og § 9:

Standardregulativernes afsnit om ikrafttrædelse er blevet slettet. Hvis Energistyrelsen fastholder denne rettelse, bør der ske en konsekvensrettelse af bekendtgørelsens § 3, stk. 5.

Det følger af sidstnævnte bestemmelses andet led, at regulativerne træder i kraft dagen efter offentliggørelse i regulativbasen, med mindre en anden og senere ikrafttrædelsesdato er fastsat i regulativet. Hvis ikrafttrædelsesbestemmelserne udgår af standardregulativerne, vil det ikke længere være muligt for kommunen at fastsætte en senere ikrafttrædelsesdato.

Ved spørgsmål eller bemærkninger til dette høringsvar

Hvis Energistyrelsen har spørgsmål eller bemærkninger til det fremsendte eller ønsker et opklarende møde, er styrelsen velkommen til at rette henvendelse til Sara Sparvath, telefon 2946 1055, e-mail ja47@kk.dk.

Venlig hilsen

Karsten Biering Nielsen
Vicedirektør

Jakob Emil Wulff

Fra: Klaus Rostell <kro@danskemaritime.dk>
Sendt: 8. november 2020 16:24
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Jakob Emil Wulff; ish@ens.dk; Valdemar Ehlers
Emne: Danske Maritime: Høring af udkast til ny affaldsaktørbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse

Danske Maritime har gennemgået udkastene til ny affaldsbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse. Danske Maritime har noteret sig de foretagne rettelser i bekendtgørelserne, herunder at der indføres et nyt krav om, at kommunerne skal opkræve særskilte gebyrer hos virksomhederne for konkrete anvisninger af erhvervsaffald. Vi har ligeledes noteret os, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af disse nye pligter af Erhvervsstyrelsen vurderes til at udgøre 4 mio. kr. Vi tager et forbehold over for, hvorvidt de administrative konsekvenser ligger i den talmæssige størrelsesorden, såfremt dette tal efterfølgende viser sig at blive væsentligt større. Danske Maritime er brancheorganisation for den maritime industri i Danmark og en betydelig del af erhvervsaktiviteten hos vores medlemmer er reguleret efter de danske regler om affaldshåndtering og skibsofhugning.

Med venlig hilsen

Klaus Rostell
Director of International Affairs

Symfonivej 18
2730 Herlev
DENMARK

phone: +45 33 13 24 16
direct: +45 42 14 95 22

kro@danskemaritime.dk
www.danishmaritime.org

Fra: Jakob Emil Wulff <jbwf@ens.dk>
Sendt: 12. oktober 2020 11:40
Emne: Høring af udkast til ny affaldsaktørbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse

Kære høringsparter

Hermed sendes udkast til ny affaldsaktørbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse i offentlig høring. Vedhæftet er høringsbrev samt bekendtgørelserne med og uden synlige ændringer. Materialet kan også tilgås fra <https://hoeringsportalen.dk/> senere i dag.

Høringssvar sendes til Energistyrelsen på e-mailadresse ens@ens.dk med kopi til jbwf@ens.dk og lsh@ens.dk med angivelse af journalnummer 2019-96287 i emnefeltet. **Fristen for høringssvar er udgangen af den 9. november 2020.**

Med venlig hilsen / Best regards

Jakob Emil Wulff

Fuldmægtig / Advisor
Center for forsyning / Centre for Utilities and Supply

Mobil / Cell +45 33 92 74 02
E-mail jbwf@ens.dk

Danish Energy Agency - www.ens.dk

- part of The Ministry of Climate, Energy and Utilities

Energistyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://ens.dk/om-os/energistyrelsens-behandling-af-personoplysninger>

VESTHIMMERLANDS
KOMMUNE

- lyst til at gøre en forskel

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att.: Vand og Jord
ens@ens.dk, cc jbwf@ens.dk
lhs@ens.dk
Journalnummer 2019-96287

Dato: 9. november 2020

Teknik- og Økonomiforvaltning
Frederik IX's Plads 1
9640 Farsø

Sagsnr.:
07.00.00-P00-7-19

Jeanette Aas
Telefon: 99 66 71 49
Mail: jeaa@vesthimmerland.dk

Samlet høringssvar fra Vesthimmerlands Kommune og Vesthimmerlands Forsyning - Udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen

Energistyrelsen har den 12. oktober 2020 sendt udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, - gebyrer og – aktører m.v. (i daglig tale Affaldsaktørbekendtgørelsen) i høring frem til 9. november 2020.

Mindre virksomheder og husholdningslignende affald

På side 9 i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi af 16. juni 2020 står der, at "Mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald".

Vi kan ikke genfinde denne formulering i Affaldsaktørbekendtgørelsen. Det står heller ikke i udkast til affaldsbekendtgørelsen som for nyligt har været i høring.

Det har stor betydning for små virksomheder, at få muligheden for at benytte de kommunale indsamlingsordninger til deres husstandslignende affald, da det er den eneste måde de kan opfylde det nye krav om, at alle virksomheder skal sorteres affald i de 10 fraktioner.

Små virksomheder har hverken plads til oplag af affald med henblik på afhentning af større træk eller reel mulighed for at aflevere affaldet til en privat indsamler, da de store etablerede indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald ikke kører så langt ud fra de større byer.

Sanktioner overfor borgere

I høringsbrev af 12. oktober 2020 skriver I, at der i udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen er indført mulighed for at sanktionere borgere, der ikke kan godtgøre, at affald er håndteret i overensstemmelse med kommunens konkrete anvisninger.

Vi kan ikke se nogen forskel på teksten i den nu gældende bekendtgørelse (§ 9 og strafbemmelser § 37 stk. 3, 4 og 5) og udkast til bekendtgørelse (§ 9 og strafbemmelser § 37 stk. 3, 4 og 5). Der står nøjagtig det samme, for det som gælder borgere. Borgere får ikke konkret anvisning af affald og de eksporterer heller ikke deres affald. Vi kan derfor ikke se, hvori vores øgede mulighed for at sanktionere disse borgere er.

Vi vil rigtig gerne have øgede sanktionsmuligheder, da vi har borgere som vi mistænker for at afbrænde affald, i stedet for at aflevere affaldet til vores indsamlingsordninger for de 10 fraktioner. Vi kan ikke bevise, at de brænder affaldet, og borgere får ikke dokumentation for at aflevere affald på genbrugspladsen. Vi kan ikke se, hvordan vi skal bruge strafbemmelserne at sanktionere disse borgere.

Vi vil i stedet foreslå en mulighed for at sanktionere, hvis borgerne ikke har/sorterer affald, der i art og mængde svarer til en standardhusstand af samme størrelse (1-pers, 2-pers, 3-pers, 4-pers. ol.), i de udleverede containere til de 10 fraktioner. På den måde ligger bevisbyrden ikke hos kommunen, men hos den husstand, som ikke vil affaldssortere, men bevidst brænder affaldet af i deres fyr eller lignende.

Strafbestemmelser bør altså opdeles i strafbemmelser overfor virksomheder og strafbemmelser overfor husholdninger.

§ 18 - opkrævning af gebyr for hhv. anvisning af affald og anmeldelse af jordflytninger

Det tidligere erhvervsaffaldsgebyr dækkede administration af ordninger, udarbejdelse af erhvervsregulativer, information overfor erhverv, osv. Hvis der fremadrettet kun pålægges gebyr på virksomheder som beder om anvisning af affald eller anmeldelser jordflytninger, så vil mange erhverv, som også er omfattet af og følger et erhvervsaffaldsregulativ, men som aldrig beder om anvisninger og anmelder jordflytninger, ikke betale til udarbejdelsen af erhvervsaffaldsregulativ, information omkring det eller spørgsmål til det. Vi mener at det er et unfair system, som kun rammer de virksomheder som beder om en konkret anvisning eller anmelder jordflytning.

For både stk. 4 og 5 frygter vi, at virksomhederne vil undlade at henvende sig til kommunen omkring anvisning af affald eller anmeldelser af jordflytning for at undgå gebyret. Det betyder, at jord og affald ikke håndteres korrekt, og i værste tilfælde vil påvirke miljøet negativt. Det vil betyde, at kommunerne skal bruge for flere ressourcer til tilsyn og lovliggørelse.

På baggrund af ovenstående, vil de administrative omkostninger være væsentlig større end indtægten ved gebyret.

For både stk. 4 og 5 gælder det, at gebyret ikke kan opkræves fra 1. januar 2021, idet den politiske proces omkring affaldstakster og budgetlægning allerede er afsluttet.

Samtidig så skal der udvikles et system til opkrævning af disse gebyrer, hvilket ikke kan stå klar 1. januar 2021.

Vi vil foreslå, at der fastlægges en gebyrstørrelse for hhv. stk. 4 og 5, som er ens for alle kommuner, så der ikke kan opstå en konkurrenceforvridning for virksomheder på tværs af kommunerne.

Samtidig vil vi foreslå, at der kommer en vejledning i/og en præcisering af, hvad gebyrerne skal dække for både stk. 4 og 5, bl.a., en præcisering af termen "konkret anvisning" og "virksomheder".

Specielt for § 18 stk. 4 opkrævning af gebyr for anvisning af affald

Vesthimmerlands Kommune er usikre på, hvad en konkret anvisning dækker over, f.eks.:

1. Gælder det alle forespørgsler fra virksomheder om, hvor de skal aflevere både genanvendeligt og ikke genanvendeligt erhvervsaffald.
2. Det er svært at adskille opgaven med anvisning og klassificering af affald, idet de to ting hænger uløseligt sammen. Det er ikke altid muligt at dække klassificering af affald ind under et skattefinansieret tilsyn.
3. Gælder det godkendelse af "Anmeldelse af affald" i forbindelse med nedrivninger (Jf. kapitel 11 i affaldsbekendtgørelsen), idet det er en anvisning af affald. Hvis det er tilfældet, så kommer kommunerne til at foretage et ukendt stort antal anvisninger hvert år og heraf følgende gebyropkrævning ved både borgere og virksomheder.

4. I forhold til nedrivningssager og byggeaffald, så opkræves der ikke et skattefinansieret gebyr for tilsyn, som kan dække selve klassificeringsdelen, hvis I mener at klassificeringen skal dækkes her.
5. I nedrivningssager kan vi ikke adskille anvisning af affald, der er omfattet af krav om opkrævning af gebyr og affald, som ikke er omfattet af opkrævning af gebyr.

Specielt for § 18 stk. 5 opkrævning af gebyr for anmeldelse af jordflytninger

Vesthimmerlands Kommune er usikre på, om kravet også dækker virksomheder, der anmelder flytning af jord for private borgere i forbindelse med et byggeprojekt.

1. Hvis en borger skal grave ud til et nyt/større hus på sin private grund, så vil vedkommende altid købe en entreprenør til at lave arbejdet.
2. Det bliver svært for borgere og kommune at skelne mellem, hvem som er entreprenør og hvem som er transportør ved private byggeprojekter og dermed hvem som skal betale gebyret.

Kommunernes mulighed for at vælge, at borgerene har objektivt ansvar for affaldsbeholderne udgår fra standardregulativerne.

Hvis det objektive ansvar for beholdere udgår, så mister kommunerne muligheden for at gøre borgere og/eller grundejere ansvarlige for deres beholder. Det fratager borgerne motivationen til at undgå skader på deres beholdere og vil alt andet lige lede til flere beskadigede beholdere. Det vil betyde, at affaldsgebyrerne for alle borgere stiger, da regningen i stedet vil blive lagt ud på hele ordningen i stedet for de borgere, som konsekvent ødelægger deres containere.

Det er ikke sikkert at alle kommuner vil benytte en mulighed for at skrive ansvarsforhold ind i regulativet, men muligheden bør opretholdes.

På forhånd tak

Med venlig hilsen

Jeanette Aas
Miljømedarbejder

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Høringsvar for af affaldsaktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelsen

Den 9. november 2020

I forbindelse med høring af affaldsaktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelsen fremsender Solrød Kommune følgende:

Affaldsaktørbekendtgørelsen

§ 17 stk. 5 om gebyrer for farligt affald og tekstiler:

1) Kan det uddybes, hvorfor det nye gebyr for tekstiler skal opkræves sammen med gebyret for farligt affald?

§ 18 stk. 4-5 om gebyrer for anvisninger:

1) Der er sat for lidt tid af, til at vi rettidigt vil kunne implementere disse gebyrer i vores system for 2021, da gebyrerne allerede er fastlagt for næste år. Implementering af nye gebyrer kræver normalt politisk godkendelse og indarbejdelse i takstblade og systemer samt evt. indarbejdelse i regulativer. Denne proces starter normalt mindst et halvt år inden implementering.

2) Det er uklart, præcist hvornår kommunen foretager en konkret anvisning for en virksomhed. Er det når **bygherre** der søger anvisning, er en virksomhed, eller er det også når en virksomhed, som f.eks. en entreprenør, ansøger for en privat borger?

3) Ud fra den typiske sammensætning af ansøgninger i Solrød Kommune vurderer vi at indtægterne fra disse gebyrer vil være begrænsede, og samtidig kræve mere administration.

Solrød Kommunes vurdering er derfor, at det beskrevne gebyr i praksis ikke vil dække de omkostninger, der er forbundet med konkrete anvisninger og administrationen knyttet dertil.

Man-ons kl. 10-14
Torsdag kl. 13-17
(Borgerservice kl. 13-18)
Fredag kl. 10-13

§ 37 om straf for ikke at sikre høj reel genanvendelse

Vi vurderer at det kan blive svært at håndhæve dette, hvis det uden yderligere vejledning, alene er op til kommunen at foretage en konkret vurdering af, om der er sikret høj reel genanvendelse i en given sag. Solrød Kommune ønsker derfor en uddybning eller definition af høj reel genanvendelse.

bilag 3 Standardregulativ for husholdningsaffald

§ 12.4 Beholdere

Er beholdere som offentligt tilgængelige glaskupler omfattet af §12.4?

§ 17.4 Beholdere

Mange Kommuner regner med at indsamle tekstilaffald i mindre 30-110 l poser. Vil sådanne poser kunne betegnes som beholdere?

Venlig hilsen

Lasse Tellerup Møller
Miljømedarbejder

ens@ens.dk
med kopi til jbwf@ens.dk og lsh@ens.dk
Journalnummer 2019-96287

Høringssvar fra KL over bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktør m.v. og Bekendtgørelse om Affaldsregisteret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed

KL har modtaget høring af udkast til: Bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktør m.v. samt bekendtgørelse om Affaldsregisteret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed. KL takker for det fremsendte og fremsender hermed bemærkninger til høringerne, med forbehold for den politiske behandling af sagen.

KL har også modtaget udkast til ny affaldsaktørbekendtgørelse i økonomisk høring. KL har først den 9. november modtaget svar fra Energistyrelsen på henvendelse af 13. okt. 2020 vedr. data og vil derfor efterfølgende fremsende økonomisk høringssvar.

Generelle bemærkninger

KL har lavet et samlet høringssvar for de to bekendtgørelser. Vores bemærkninger er primært rettet mod affaldsaktørbekendtgørelsen.

Udkastet til en ny affaldsaktørbekendtgørelse indeholder konsekvensrettelser, som følge af ændringerne i affaldsbekendtgørelsen, og udgør således kun en delvis gennemførelse af Regeringens klimaplan fra juni 2020.

En række væsentlige punkter i Klimaplanen indgår ikke i bekendtgørelsesudkastet, herunder bl.a.:

- muligheden for at kunne tilbyde kommunale genanvendelsesordninger til mindre virksomheder, der ikke er beliggende i blandet bolig og erhverv (Det har stor betydning for mange små virksomheder at få muligheden for at benytte de kommunale indsamlingsordninger til deres husstandslignende affald),
- hvordan kommunerne i praksis skal efterleve en omkostningseffektiv meldeordning,
- et forbud mod at kommunerne etablerer nye behandlingsanlæg til genanvendeligt affald samt kommunernes mulighed for at få dispensation fra forbuddet, hvis den udbudte behandling ikke medfører tilbud fra private bydere
- ny tilsynsmodel.

Som også anført i KL's høringssvar over udkast til affaldsbekendtgørelsen m.m. er proces og tidsplan langt fra optimal, og statens samlede regulering af kommunernes opgavevaretagelse på affaldsområdet fremstår ukoordineret og med urealistiske tidsfrister for kommunernes implementering. Det er KL's forventning, at en lang række kommuner ikke vil have mulighed for at implementere indsamlingen af 9 fraktioner til sommer

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 9

2021, hvis de samtidig skal overholde de gældende demokratiske procedurer for offentlig høring, godkendelse i kommunalbestyrelserne, udbudsprocedurer mv.

Vi frygter en række nye drypvise høringer over bekendtgørelser mv., som vil skulle implementeres i en fremtidig revision af bl.a. affaldsaktørbekendtgørelsen og affaldsbekendtgørelsen m.m. Dette er ikke hensigtsmæssigt for en god implementering.

For at kunne bidrage bedst muligt til implementeringen af regeringens klimaplan, ønsker KL i stedet en udmelding med plan for, hvornår en samlet implementering kan forventes at ske, med realistisk tidsplan og med respekt og forståelse for de kommunale arbejdsgange, der kan sikre bedst mulig accept hos borgere og virksomheder.

Nye gebyrregler for konkrete anvisninger og jordflytninger

Med udkastet fastsættes også nye regler for opkrævning af gebyrer for henholdsvis konkrete anvisninger samt anmeldelse af jordflytninger for virksomheder. Dette som følge af Folketingets beslutning fra 2018 om at ophæve det generelle administrationsgebyr for virksomheder for at lette virksomhedernes gebyrbetaling.

KL påpeger, at det er problematisk, at staten ikke har den fornødne forståelse for og anerkender de arbejdsgange og processer, der gælder for kommunernes opgavevaretagelse, når de nye gebyrregler skal implementeres. KL skal erindre om de stærkt problematiske forløb de to sidste gange, gebyrreglerne blev ændret, på trods af advarsler fra KL. Staten har afskaffet reglerne med virkning fra 1. jan. 2019 og haft knap 2 år til at forberede de nye regler. De nye regler skal træde i kraft 1. jan 2021 – altså om mindre end 2 mdr., selv om der ikke foreligger en endelig bekendtgørelse – det er helt urealistisk.

De to nye gebyrer er vanskelige at forklare og må forventes at give anledning til utilfredshed blandt virksomhederne. Desuden kan de nye gebyrer have den konsekvens, at mulighederne for korrekt håndtering af jord og affald forringes, hvis antallet af anmeldelser falder.

Bestemmelserne i den nuværende udformning er desuden uklare og giver anledning til en række spørgsmål og er herudover ikke i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens bestemmelser, jf. de specifikke bemærkninger nedenfor.

Kommunernes budgetplanlægning og gebyrsatser for 2021 er afsluttet. Samlet set skaber tidsfristen for de nye gebyrer derfor en uoverskuelig og vanskelig opgave både organisatorisk, processuelt og økonomisk for kommunerne. Processen med høring, ændringer af regulativer og gebyrer og etablering af nye IT-systemer til gebyropkrævningen vil ikke kunne nås inden 1. jan. 2021.

KL appellerer derfor til, at tidsfristen for implementering af de nye gebyrregler udskydes. Konkret ønskes en detaljeret gebyrvejledning med angivelse af, hvilke typer af omkostninger, der må indregnes, og hvordan disse skal dokumenteres mv., så der ikke opstår tvivl om, hvordan gebyret

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 9

skal fastsættes, og som vil kunne danne baggrund for besvarelser af gebyrklager. Samtidig bør budget og regnskabssystemet tilpasses, så der sikres entydighed og transparens.

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 9

Specifikke bemærkninger til affaldsaktørbekendtgørelsen

Det noteres, at begrebet "sorteret genanvendeligt affald" bruges i bekendtgørelsen, men ikke er defineret. Der ses ikke fuld overensstemmelse mellem definitioner og begreber i udkast til affaldsbekendtgørelse og affaldsaktørbekendtgørelse. Det anbefales, at ordet *kildesorteret* konsekvensrettes til *sorteret til særskilt indsamling* igennem hele bekendtgørelsen. Alternativt skal begrebet *sorteret genanvendeligt affald* defineres i bekendtgørelsen. Tilsvarende indgår begrebet *høj reel genanvendelse*, på samme måde som det indgår i udkast til affaldsbekendtgørelse, der var i høring i september. Begrebet *høj reel genanvendelse* er heller ikke defineret, og det anbefales at slette *høj reel* og i stedet udelukkende benytte *genanvendelse*.

Sanktioner overfor borgere

I høringsbrev af 12. oktober 2020 står, at der i udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen er indført mulighed for at sanktionere borgere, der ikke kan godtgøre, at affald er håndteret i overensstemmelse med kommunens konkrete anvisninger.

Vi kan ikke se nogen forskel på teksten i den nu gældende bekendtgørelse (§ 9 og straffbestemmelser § 37 stk. 3, 4 og 5) og udkast til bekendtgørelse (§ 9 og straffbestemmelser § 37 stk. 3, 4 og 5). Der står nøjagtig det samme, for det som gælder borgere. Borgere får ikke konkret anvisning af affald, og de eksporterer heller ikke deres affald. Vi kan derfor ikke se, hvori vores øgede mulighed for at sanktionere disse borgere består?

Kommunerne ser gerne øgede sanktionsmuligheder, da nogle borgere kan formodes fx at afbrænde affald, i stedet for at aflevere affaldet til kommunale indsamlingsordninger for de 10 fraktioner. Straffbestemmelser bør opdeles i straffbestemmelser overfor virksomheder og straffbestemmelser overfor husholdninger.

I §2 punkt 11b

Det er uklart, hvad der menes med konkret anvisning. Bør fremgå af listen med definitioner.

§3

Paradigmerne i Nstar er ikke særlig fleksible. Programmet er ikke brugervenligt. Når de 10 fraktioner kommer, vil hver fraktion have et kapitel. Hver gang der foretages en ændring, skal denne ændring implementeres i alle kapitlerne. Det bliver uoverskueligt, og fejl vil hurtigere forekomme. Hvert afsnit skal vedligeholdes for sig, og det bliver et kæmpe arbejde. Nytænkning af Nstar anbefales derfor.

§5

"herunder krav om sortering" er fjernet, men §9 stk. 2. er fortsat med "Stk. 2. Borgere og grundejere skal sikre sortering af affald i overensstemmelse med de ordninger, der fremgår af regulativet for husholdningsaffald."

Når §5 er fjernet, får kommunerne ikke samme mulighed for at anvise forsøgsfraktioner, hvis de ikke er indeholdt i regulativet. Sorteringen vil fremover være hæftet op på de 10 fraktioner i affaldsbekendtgørelsen. Det kan løses ved at lave et afsnit om forsøg i regulativet. For fortsat at udvikle lokale innovative løsninger, kræves det, at kommunerne får et råderum til fleksibilitet.

§8 stk. 1

Kommunernes pligt til at etablere ordninger fremgår af affaldsbekendtgørelsen kapitel 6. For at undgå misforståelse, bør der i affaldsaktørbekendtgørelsen blot være en generel henvisning som §8 stk. 1.

§8 stk. 3

Her står der, at kommunen ikke må tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse. Dette er imod klimaplanen.

§8 stk. 2 – stk. 5

Paragrafferne (om at det kan være indsamlings- eller anvisningsordninger, forskellige brugergrupper mv.) forvirrer mere, end det gavner, da det allerede er beskrevet i affaldsbekendtgørelsen. Det ville give mening at uddybe stk. 4 og stk. 5. Den er misvisende i forhold til affaldsbekendtgørelsen, da stort set alle fraktioner der skal være en henteordning. Der er ikke de samme frie valg, som denne paragraf indikerer.

§9 stk. 3.

Denne giver vel egentlig ikke længere mening, da det i henhold til den nye affaldsbekendtgørelse er modtageanlæggene/indsamlerne mv., der står med ansvaret for at dokumentere overfor kommunen, at affaldet er bortskaffet som anvist? (byggeaffald). Desuden - hvis borgeren anvender genbrugspladsen, når de har nogle affaldsfraktioner de ikke kan komme i deres affaldsbeholdere, så forekommer der ikke dokumentation, de kan fremsende til kommunen? Det bør præciseres, hvad denne paragraf omfatter.

§10

Paragraffen stiller krav om en ordning for virksomheder på genbrugspladserne, som ikke er beskrevet i affaldsbekendtgørelsen, hvor man kunne forvente den beskrevet, eventuelt som en tilføjelse til beskrivelse af kravet om en genbrugsplads for borgere (§ 26 i affaldsbekendtgørelsen).

§10 stk. 3. Hvis pladsen ikke har kapacitet, og kommunen er nødsaget til at anvise andet sted, hvem skal så betale regningen, hvis virksomheden allerede har betalt for eksempel et engangsbesøg eller via abonnement?

§ 10 stk. 6

Ved miljøtilsyn kan det konstateres, at der er en del virksomheder, som benytter genbrugspladserne til bortskaffelse af affald – også farligt affald. Det kunne derfor ønskes, at kvitteringen til virksomheder, der afleverer farligt affald på en genbrugsplads, er udspecificeret i fraktioner.

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 9

§15 stk. 4

Skal er erstattet med et **kan** vedr. branchekode og antal ansatte. Det kan trods alt give råderum til en anden måde at fastsætte gebyret på.

§15 stk. 5

Her lægges op til et gebyr, som opkræves årligt hos virksomhederne i kommunen. Hvordan hænger det sammen med anvisningsgebyret for jord – skal det ikke opkræves løbende, og hvornår tænkes regningen udsendt - ved tidspunkt for anvisning, eller når jordflytningen har fundet sted, og sagen er lukket?

Skal gebyret opkræves, uanset om anvisningen udnyttes?

Hvilken kommune skal opkræve gebyret, hvis en anmelders virksomhed er beliggende i én kommune, men opgravningsprojektet (og dermed også administration omkring anvisning af jordflytning) sker i en anden kommune?

Det er uklart, hvorvidt virksomheder obligatorisk skal være tilknyttet den kommunale indsamlingsordning for husholdningslignende restaffald. Skal præciseres.

§16

Paragraffen omhandler omkostningerne for hver enkelt ordning, og hvorledes omkostningerne skal opsættes jf. henholdsvis 1) bekendtgørelse om affald samt 2) opdeling i det kommunale budget og regnskabssystem. Med det stærkt stigende antal ordninger i affaldsbekendtgørelsen (minimum 20 stk.) bør det overvejes, hvor detaljeret et regnskab der skal føres og med hvilket formål.

På sigt bliver producentansvaret endnu en faktor, som kan have indflydelse på, hvordan den enkelte ordning evt. skal opgøres regnskabsmæssigt, hvis det i denne sammenhæng f.eks. skal opgøres på fraktionsniveau for at tilfredsstille materialeindustrien.

Der bør indtænkes mulighed for at samle flere affaldsfraktioner i én "funktion" som opstillet i det kommunale budget- og regnskabssystem og frihedsgrader for at tilpasse kontoplanen til lokale forhold, såsom forskellige indsamlingsformer.

Forestillingen om, at "Forureneren betaler princippet", hvor den med flest affaldsspande skal betale mest, er ved at vende – mange affaldsspande betyder ofte god sortering og mindre forurening fra den pågældende husholdning. Hvordan kan dette princip afspejle sig i de kommunale gebyrer?

§18

Paragraffen omhandler indsamlingsordninger. Det er ikke logisk, at gebyr for anvisninger og jordflytning er placeret under denne paragraf.

Anmeldelse af byggeaffald er helt sammenlignelig med en anmeldelse af jordflytning.

§ 18 stk. 4

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 5 af 9

Formuleringen i § 18, stk. 4, hvorefter "Gebyret skal dække de omkostninger, konkrete anvisninger giver anledning til, efter kommunen har foretaget en eventuel forudgående klassificering, jf. bekendtgørelse om affald" er ikke i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Det følger af både den gældende affaldsbekendtgørelse § 4, stk. 2, og af udkastet der har været i høring, at kommunen klassificerer affald. Der nævnes ikke undtagelser til denne regel, hvorfor det ikke er korrekt at tale om "eventuel" klassificering. Dette gælder også, selv om kommunen i praksis ikke altid får mulighed for at klassificere affald i en konkret sag. På denne baggrund bør § 18, stk. 4 omformuleres.

Dertil kommer, at kommunen ikke kan foretage en konkret anvisning uden at have klassificeret affaldet i den pågældende sag. Kommunen kan ikke anvise affald til behandling, hvis kommunen ikke ved noget om affaldet. Klassificeringen er med andre ord en forudsætning for den konkrete anvisning.

§ 18, stk. 4 og 5:

Detaljeringsgraden i beskrivelsen af, hvad der må indregnes i gebyret, kravene til dokumentation herfor mv. er utilstrækkelige og vil komme til at medføre stor budgetusikkerhed i kommunerne. Det er desuden, som anført ovenfor, urealistisk at have et opkrævningssystem, der kan fungere fra 1. januar 2021. Tilsvarende vil det vanskeligt kunne nås at få en politisk godkendelse heraf.

Umiddelbart må stk. 4 og 5 læses sådan, at der skal laves enkeltopkrævninger for en anmeldelse/anvisning, ud fra tidsforbruget i forhold til den enkelte sag, hvilket minder mere om Byggesagsgebyret, dog nævnes faste gebyrtrin. Dette stiller krav til såvel beregning af gebyr på enkeltsagsniveau samt opkrævning pr. enkeltsag. Førstnævnte vil formentlig kræve en omfattende tidsregistrering, herunder bagudrettede data, hvis kommunen skal kunne beregne et gebyr for 2021. Disse data findes os bekendt ikke, hvorfor kommunen i større udstrækning vil være nødt til at forlade sig på et skøn. Samtidig skal kommunen kunne anslå antal sager ret præcist for at ramme en korrekt takst. I forhold til faktureringen vil der formentlig skulle udvikles/implementeres en systemmæssig løsning, der vil skulle finansieres af gebyret. Alt efter volumen af sager kan de administrative omkostninger risikere at blive relativt høje, hvilket vil medføre en relativt stor andel ikke-direkte omkostninger og overheadudgifter i gebyret. Denne type udgifter kan erfaringsmæssigt give anledning til klager og kritik, da der ikke ses en direkte sammenhæng til den konkrete ydelse/afgørelse, der modtages.

Dertil kommer, at der i alle tilfælde, hvor kommunen opkræver gebyrer, vil være klager. Måske især i denne situation, da der er tale om et differentieret gebyr ud fra tidsforbruget ved behandlingen af sagen. Hvilket igen medfører et større ansvar hos kommunen til at sikre, at kommunen beder om den rette dokumentation, hvor det er nødvendigt, ved anmeldelser, så en sag ikke trækker ud. Det fremgår ikke af materialet, hvilke klagemuligheder der er for virksomhederne.

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 6 af 9

Det særskilte gebyr for konkrete anvisninger og jordflytninger vil også kunne give anledning til, at virksomheder vil undlade at anmode om en konkret anvisning. Det kan desuden være svært at vurdere, om en aktivitet i forbindelse med et tilsyn er en gebyrpligtig konkret anvisning eller en klassificering.

Som tidligere anført ønskes en detaljeret gebyrvejledning med angivelse af, hvilke typer af omkostninger, der må indregnes, og hvordan disse skal dokumenteres mv., så der ikke opstår tvivl om, hvordan gebyret skal fastsættes, og som vil kunne danne baggrund for besvarelser af gebyrklager.

Det er ikke beskrevet, hvornår gebyrer for anvisning af erhvervsaffald skal opkræves.

§18, stk. 5

Der er brug for en klar og utvetydig definition på, hvornår der er tale om jordflytning som erhvervsaffald kontra jordflytning som privat husholdning. Der er rigtig mange nedrivninger i dag, der er for private. Det handler om hele problemstillingen i forhold til, hvem der er affaldsproducent, og hvornår det bliver virksomhedsaffald. Bekendtgørelserne mangler en definition af dette.

Det kan overvejes at fastlægges et standardiseret start-gebyr for hhv. stk. 4 og 5, som er ens for alle kommuner, så der ikke kan opstå en konkurrenceforvridning for virksomheder på tværs af kommunerne.

Som nævnt kan der med det nuværende udkast for både stk. 4 og 5 være risiko for, at virksomhederne vil undlade at henvende sig til kommunen omkring anvisning af affald eller anmeldelser af jordflytning for at undgå gebyret. I disse tilfælde vil jord og affald blive håndteret udenom kommunen, hvilket kan resultere i mere herreløst affald og jord, hvilket igen vil kræve betydeligt flere kommunale tilsyn.

På baggrund af ovenstående, vil de administrative omkostninger være væsentligt større end indtægten ved gebyret.

Der bør derfor tilføjes et stk. 6, som er enslydende med stk. 5, men omhandler en tilsvarende gebyrordning for anmeldelse af byggeaffald:

Forslag til ny stk. 6:

"Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos bygherre, der anmelder bygge- og anlægsaffald i henhold til affaldsbekendtgørelsens kapitel 11. Gebyret skal dække kommunens omkostninger i forbindelse med anmeldelse, dokumentation, klassificering og anvisning af byggeaffaldet. Gebyret skal..... "

§25

Efter bekendtgørelsens § 25, stk. 1, 2. sætning fremgår det, at indsamlingsvirksomheder på anmodning af kommunalbestyrelsen skal dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner, der reelt bliver

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242

Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk

Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 7 af 9

forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt. For at hjælpe både indsamlingsvirksomhederne og kommunerne til at afklare, hvad dokumentationen skal indeholde for at være tilstrækkelig, anbefaler vi, at staten i en vejledning tydeliggør, hvilke specifikke informationer dokumentationen kan indeholde, herunder f.eks. i forbindelse med håndtering af affaldet i flere led.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at der fremover bør sikres mulighed for, at kommunerne kan få adgang til oplysninger om de tekstilaffaldsmængder, som håndteres via de velgørende organisationer i den respektive kommune, som i dag ikke er omfattet af samme krav som indsamlingsvirksomheder (affaldsregisterbekendtgørelsen) eller virksomheder ift. krav om indberetning af affaldsdata (affaldsdatabelkendtgørelsen).

§ 37 stk. 1, nr. 11

Her mangler igen en definition på høj reel genanvendelse af sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse. I dette tilfælde er det under straffebestemmelsen. Vil man sikre ensartet sagsbehandling i Danmark, er det vigtigt, at definitionen på høj reel genanvendelse af sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, er mere konkret. Jf. også overstående bemærkninger om behov for at strømline begreber og definitioner.

Bemærkninger til Bilag 3 og 4 (standardregulativer for hhv. husholdnings- og erhvervsaffald)

Hhv. § 8 og § 9:

Standardregulativernes afsnit om ikrafttrædelse er blevet slettet. Hvis Energistyrelsen fastholder denne rettelse, bør der ske en konsekvensrettelse af bekendtgørelsens § 3, stk. 5.

Det følger af sidstnævnte bestemmelses andet led, at regulativerne træder i kraft dagen efter offentliggørelse i regulativbasen, med mindre en anden og senere ikrafttrædelsesdato er fastsat i regulativet. Hvis ikrafttrædelsesbestemmelserne udgår af standardregulativerne, vil det ikke længere være muligt for kommunen at fastsætte en senere ikrafttrædelsesdato.

Bilag 3 - Regulativ for husholdningsaffald

§9.7 og de øvrige paragraffer for hver enkelt fraktion, som handler om anvendelse af beholdere.

Sætningen "Beholderen må ikke fyldes mere, end at låget kan lukkes tæt, og at affaldet ikke klemmes fast i beholderen" bør udgå, da både "tæt" og "klemmes fast" er for upræcise angivelser.

§10.4 - og de øvrige paragraffer, der omhandler beholdere til genanvendeligt. Første sætning betyder, at borgerne ikke kan sige nej tak til at have beholdere på egen matrikel, og i stedet vælge at køre de genanvendelige materialer på genbrugspladsen. Dette er en stor ændring i forhold til tidligere og vil medføre mange konflikter med borgerne bl.a. i de situationer, hvor der ikke er fysisk mulighed for at placere beholdere.

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242

Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk

Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 8 af 9

Det bør overvejes, om ikke der fortsat skal være en mulighed for, at borgere kan fravælge at have beholder på egen grund, blot de sikrer, at der sorteres til genanvendelse fx ved, at de kører på genbrugspladsen.

§15 Ordning for mad- og drikkekartonaffald
Hvor der står "(Skal senest udfyldes den 1. juli 2021)"

Der er som tidligere nævnt tale om en alt for kort frist til implementering af indsamlingsordning for mad- og drikkekartonaffald, herunder revidering af standardregulativ for husholdningsaffald.

Bilag 4 - Regulativ for erhvervsaffald

§ 11.3 – ikke-genanvendeligt farligt affald
I regulativet om ikke-genanvendeligt farligt affald beskrives afhentning af affaldet ved oplagspladsen, som ikke vurderes at være miljømæssigt optimal. Der står: "hvis oplagspladsen ikke kan tilkøres direkte, skal virksomheden inden afhentning selv bringe affaldet til nærmeste sted på eller ved virksomheden, som kan tilkøres". Det vurderes, at der i den forbindelse kan være risiko for spild/uheld ved flytningen samt risiko for påkørsel ved uhensigtsmæssig placering. Og hvor længe må det stå der? Umiddelbart inden afhentning?

§14.3 - forbrændingseget affald
Det bør overvejes, om det er hensigtsmæssigt og miljørigtigt, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at give gartnerier og naturplejeaktiviteter (med kommunens godkendelse) mulighed for at afbrænde eget haveaffald på egen matrikel. Der bør være samme krav til gartnerier mm. om at sikre en reel høj genanvendelse af haveaffald. Aalborg Kommune har skrevet tilsvarende kommentar ved kommentering af affaldsbekendtgørelse §48. Mulighed for undtagelse bør kun være i tilfælde, hvor afbrænding er en del af naturplejeaktiviteten.

Bekendtgørelse om affaldsregister og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed

§ 1 stk. 2:

Det kan misforstås, hvilke lovgivninger der henvises til, hvor virksomheder kan undlade at lade sig registrere. Kan K-listevirksomheder f.eks. undtages, da deres håndtering af affaldet er reguleret i Godkendelsesbekendtgørelsen?

Det foreslås, at det enten konkretiseres eller omformuleres, så det er tydeligere.

§ 5 stk. 2:

Der mangler et punkt 3 med henvisning til § 1 stk. 2 – Virksomheder, der er registreringspligtige i medfør af anden lovgivning.

Med venlig hilsen

Anders Christiansen

Dato: 3. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05242
Dok. ID: 3003158

E-mail: KARS@kl.dk
Direkte: 3370 3990

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 9 af 9

Høringssvar fra Horsens Kommune vedr. høring af Affaldsaktørbekendtgørelsen og Affaldsregisterbekendtgørelsen.

Affaldsaktørbekendtgørelsen

Samspil mellem affaldsbekendtgørelsen (ABK) og affaldsaktørbekendtgørelsen (AABK)

Indledningsvist vil Horsens Kommune gerne udtrykke, at administration af affaldsområdet besværliggøres af, at reglerne på området er opdelt i to bekendtgørelser, som begge skal benyttes for at få det fulde billede af de krav, der stilles til kommunens drift og administration af affaldsområdet.

En sammenlægning af affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen vil derfor blive hilst velkommen.

Alternativt vil en mere stringent adskillelse måske kunne lette på forståelsen af hvilke informationer, der skal findes i hvilke bekendtgørelser.

§8 stk. 1

Kommunernes pligt til at etablere ordninger fremgår af affaldsbekendtgørelsen kapitel 6. For at undgå misforståelse, bør der i affaldsaktørbekendtgørelsen blot være en generel henvisning som §8 stk. 1.

§8 stk. 2 – stk. 5

Paragrafferne (om at det kan være indsamlings- eller anvisningsordninger, forskellige brugergrupper mv.) forvirrer mere end det gavner, da det allerede er beskrevet i affaldsbekendtgørelsen.

§10

Paragraffen stiller krav om en ordning for virksomheder på genbrugspladserne, som ikke er beskrevet i affaldsbekendtgørelsen, hvor man kunne forvente den beskrevet, eventuelt som en tilføjelse til beskrivelse af kravet om en genbrugsplads for borgere (§ 26 i affaldsbekendtgørelsen).

§15 stk. 5 samt § 18

Det er uklart, hvorvidt virksomheder obligatorisk skal være tilknyttet den kommunale indsamlingsordning for husholdningslignende restaffald. Præciser gerne dette.

Horsens Kommune bakker op om forslaget i Klimaplanen (af 16. juni 2020) om at virksomheder fremover skal kunne vælge, hvorvidt de vil benytte private indsamlingsordninger eller den kommunale indsamlingsordning til husholdningslignende restaffald. Således kan virksomheder fremadrettet selv bestemme, hvorvidt de samler deres affaldsindsamling hos én aktør.

Horsens Kommune bakker også op om forslaget i Klimaplanen (af 16. juni 2020) om at indsamlingen af offentlige og private virksomheders affald strømlines og øges for virksomheders affaldsordninger, samt krav om, at virksomheder sorterer husholdningslignende affald efter samme sorteringskriterier som husholdningerne og efterlever de til enhver tid gældende miljøkrav.

§16

Paragraffen omhandler omkostningerne for hver enkelt ordning og hvorledes omkostningerne skal opsættes jf. henholdsvis 1) bekendtgørelse om affald samt 2) opdeling i det kommunale budget og regnskabssystem. Med det stærkt stigende antal ordninger i affaldsbekendtgørelsen (minimum 20 stk.) bør det overvejes, hvor detaljeret et regnskab der skal føres og med hvilket formål.

På sigt bliver producentansvaret endnu en faktor, som kan have indflydelse på, hvordan den enkelte ordning evt. skal opgøres regnskabsmæssigt, hvis det i denne sammenhæng f.eks. skal opgøres på fraktionsniveau for at tilfredsstille materialeindustrien.

Horsens Kommune ønsker, at der er mulighed for at samle flere affaldsfraktioner i én "funktion" som opstillet i det kommunale budget- og regnskabssystem og frihedsgrader for at tilpasse kontoplanen, til lokale forhold, såsom forskellige indsamlingsformer.

Forestillingen om, at "Forureneren betaler princippet" betyder, at den med flest affaldsspande skal betale mest, er ved at vende – mange affaldsspande betyder ofte god sortering og mindre forurening fra den pågældende husholdning. Hvordan kan dette princip afspejle sig i de kommunale gebyrer?

§ 18 stk. 4

Det er uklart, om gebyret også kan/skal dække tidsforbrug til den forudgående klassificering, som typisk vil være del af den konkrete anvisning? I §8 stk. 6 står, at "Den konkrete anvisning skal ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldets egenskaber, herunder nødvendige prøvetagninger og analyser til brug for klassificering og anvisning."

Det er uklart, hvad der menes med konkret anvisning. Bør fremgå af listen med definitioner.

I §2 punkt 11b defineres "Benyttelsespligt: Pligt til at a) anvende en indsamlings- eller anvisningsordning fastsat i et regulativ eller b) følge kommunalbestyrelsens konkrete anvisninger om håndtering af affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning.

Men vil der altid være tale om en konkret anvisning for anvisning af affald, der ikke kan anvises til en regulativfastlagt indsamlings- eller anvisningsordning?

Hvordan med finansiering af klassificeringsopgaver for virksomheder, hvor der anvendes tid til forudgående klassificering, men hvor affaldet anvises til en regulativfastlagt ordning. I ovenstående tilfælde er der vel ikke tale om en konkret anvisning, hvor der kan opkræves gebyr?

Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2021, så det er en meget kort frist kommunerne har til at få godkendt takster for konkrete anvisninger. Endvidere er det vores indtryk, at de fleste kommuner allerede har fået godkendt eller er i gang med at få godkendt takster for 2021. Horsens Kommune foreslår derfor at udsætte opkrævning af takster ifm. konkrete anvisninger til eksempelvis først at være gældende fra og med 1. juli 2021.

§37 punkt 11

Hvordan defineres høj reel genanvendelse af sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse? Det bør defineres, hvad der menes med høj reel genanvendelse.

Bilag 3, Standardregulativ for husholdningsaffald, jf. §3, stk. 3

§15 Ordning for mad- og drikkekartonaffald

Hvor der står "(Skal senest udfyldes den 1. juli 2021)"

Horsens Kommune

Der er tale om en kort frist til implementering af indsamlingsordning for mad- og drikkekartonaffald, herunder revidering af standardregulativ for husholdningsaffald. Horsens Kommune foreslår, at fristen udskydes til 1. januar 2022 eller senere.

Som nævnt i tidligere indsendte høringssvar til den nye Affaldsbekendtgørelse, vil Horsens Kommune få meget svært ved at nå at få de forskellige indsamlingsordninger på plads inden for de angivne tidsfrister, da vi er bundet af vores nuværende indsamlings- og afsætningskontrakter, og da det tager lang tid at planlægge og udrulle så store ændringer. De væsentlige kontrakter udløber i 2022, og selvom der er to år til, kan vi grundet udbudsregler, leveringstider og udrulning ikke have et færdigt, nyt affaldssystem på plads i 2022. Når vi skal ændre vores system så markant, som at gå væk fra MGP ordningen, så kræver det en holistisk tilgang, dvs. at vi laver én stor ændring på én gang, når alle nye ordninger skal udrulles. Det vil være forbundet med store økonomiske omkostninger at lave korte, midlertidige løsninger, og det vil være forbundet med en kommunikativ svær opgave at forklare borgerne om de drypvise ændringer.

Bilag 3, Standardregulativ for husholdningsaffald, jf. §3, stk. 3

§17 Ordning for tekstilaffald

Hvor der står "(Frivillig at udfylde indtil den 1. januar 2022)"

Der er ligeledes her tale om en kort frist til implementering af ordning for tekstilaffald, herunder revidering af standardregulativ for husholdningsaffald. Horsens Kommune foreslår, at fristen udskydes.

Som bemærket i tidligere indsendte høringssvar til den nye Affaldsbekendtgørelse, vil Horsens Kommune få svært ved at nå at få de forskellige indsamlingsordninger på plads inden for de angivne tidsfrister, da vi er bundet af vores nuværende indsamlings- og afsætningskontrakter, og da det tager lang tid at planlægge og udrulle så store ændringer.

Affaldsregisterbekendtgørelsen

Ingen bemærkninger til Affaldsregisterbekendtgørelsen.

DI høringsvar vedr. udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører mv. samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed

DI takker for muligheden for at afgive hørings svar vedrørende udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører mv. samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Ændringerne følger bl.a. af klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. En plan som DI ser frem til at få implementeret i konkret lovgivning, og som vil sikre mere og bedre genanvendelse i Danmark. Når alle ændringer i affaldsaktørbekendtgørelsen kommer på plads, vil den nye organisering af affaldssektoren sætte skub i opbygning af en genanvendelses sektor i Danmark. Vi ser derfor frem til, at alle elementer af klimaplanen kommer på plads.

Hurtig implementering af aftalen er afgørende

Skal vi nå de ambitiøse visioner i klimaplanen for affaldsområdet, skal der turbo på. Det kræver en hurtigt implementering af aftalens elementer, hvis vi skal have opbygget en genanvendelses sektor i Danmark, sætte skub i cirkulær økonomi, genanvende 80 pct. af plasten mv. DI kan forstå, at implementering af aftalen vil komme i etaper over de næste mange år, og at den nye organisering og rollefordeling reelt først vil være implementeret i lovgivning tæt på 2030. Det vil fastholde status quo i mange år, og derfor opfordrer vi til at implementere aftalen langt hurtigere. Det er afgørende for at komme i mål med visionerne.

Implementeringen bør ske i tæt koordinering mellem de to involverede ministerier. Desuden opfordrer DI til etablering af en følgegruppe med inddragelse af interessenter i forhold til implementeringsprocessen. Følgegruppen kan være fælles for Miljø- og Fødevarerministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, så det samlede billede vendes med interessenterne.

De ændringer, der er foretaget i høringsdokumenterne, har mest af alt karakter af konsekvensændringer efter ændring af affaldsbekendtgørelsen. De egentlige ændringer, der følger af affaldsaftalen udestår. Det er DI's vurdering, at der allerede er hjemmel til nogle af

affaldsaftalens bestemmelser, og at disse bør tages med i denne revision af affaldsaktør-bekendtgørelsen. Der hvor hjemlen endnu ikke er på plads, bør forberedelser af de politiske forhandlinger sættes i gang hurtigst muligt, så implementeringen ikke trækker i langdrag.

Der er behov for en hurtig afklaring af, hvilke konkrete ændringer aftalen vil medføre, så kommuner allerede nu kan tage bestik af nye krav og rammer for udbudspligt, investeringer i kommunale sorterings- og genanvendelses anlæg samt indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald.

Uden klare rammer og vished om de kommende regler for håndtering af affald i Danmark vil vi ikke få den fulde udnyttelse af potentialerne. Der er brug for definitioner og afgrænsninger og en vejledningsindsats målrettet kommuner i forhold til gældende og kommende regler.

Den tidsplan over implementering af affaldsaftalen, som ministeriet er på trapperne med, bør derfor suppleres med konkret vejledning i, hvordan kommuner skal forholde sig til de kommende ændringer. Dette for at undgå, at der nu træffes beslutninger eller foretages investeringer, som indenfor kort tid skal ændres igen.

Indsamling af erhvervsaffald der i art og mængde minder om en husholds
DI oplever, at flere kommuner udvider deres aktiviteter på indsamlingsområdet, hvilket er bekymrende. En af vores helt store bekymringer, som vi har orienteret både Energistyrelsen og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet om, er, at affaldsaktørbekendtgørelsen ikke implementerer den undtagelse, hvor kommunerne kan håndtere husholdningslignende erhvervsaffald, der i art og mængde svarer til en husholdnings affald. DI er af den klare opfattelse, at hjemlen til at implementere bestemmelsen er på plads og opfordrer til en revision af §11 allerede nu – også selv om det kan kræve en fornyet høring af bekendtgørelsen.

Opfordringen skyldes, at vi ser flere kommuner udvide deres indsamling hos erhverv – særligt efter Energistyrelsen udsendte en præcisering af gældende regler på området vedr. indsamling af organisk affald. Den eksisterende kommunale indsamling hos erhverv og de nylige udvidelser af ordningerne sker i et omfang, som efter vores bedste overbevisning ikke er lovlig i forhold til gældende regler, og som slet ikke vil være lovlig, så snart affaldsaftalens bestemmelse om art og mængde implementeres. Vi har sendt flere eksempler til Energistyrelsen. Det er uheldigt, at der breder sig en opfattelse i kommunerne om, at Energistyrelsens vejledning om indsamling af organisk affald er udtryk for implementering af affaldsaftalen, og dermed beskriver de kommende regler, hvilket jo ikke er tilfældet.

Kommer denne del ikke med i den nuværende revision af bekendtgørelsen, mener DI, at det er afgørende, at der parallelt med lovgivningsarbejdet foretages en vejledningsindsats målrettet kommunerne om gældende og kommende regler på området. Samfundsøkonomisk giver det ikke mening, at kommuner udruller nye (og store) containere til bl.a. supermarkeder i blandede boligområder, når vi ved, at reglerne ændres inden for kort tid. I øvrigt bør det i forhold til gældende regler heller ikke være lovligt for kommuner at opstille særlige containere til erhverv. Udgangspunktet i dag må være, at erhverv i

blandede boligområder, kan benytte de containere, som kommunen stiller til rådighed for husholdningerne i området. Det presser de private aktører, at kommunerne agerer på kanten af det lovlige, og det er stik modsat affaldsaftalens hensigter.

Obligatoriske indsamlingsordninger for forbrændingseget affald

DI mener også, at der er hjemmel til at forbyde de obligatoriske kommunale indsamlingsordninger for forbrændingseget affald.

Der er en generel hjemmel i miljøbeskyttelseslovens §45 til, at ministeren fastsætter de kommunale ordninger. Kommunerne har allerede i dag mulighed for vælge en obligatorisk ordning, en frivillig ordning eller ingen ordning. Derfor bør hjemlen til fremadrettet kun at muliggøre en frivillig ordning eller ingen ordning være på plads.

De obligatoriske ordninger betyder i dag, at virksomhederne skal have to forskellige aktører til at afhente deres affald. Med de kommende regler vil virksomheder kunne samle al affaldsindsamling hos én aktør.

Definition og afgrænsning af udbudspligt samt sorterings- og genanvendelsesaktiviteter

DI ser et stort behov for snarest muligt at få definitioner og afgrænsninger på plads i forhold til hvilket affald og hvilke anlægstyper, der er omfattet af udbudspligt samt stop for kommunale investeringer i sortering og genanvendelsesaktiviteter.

DI mener, at behandling af genanvendeligt affald omfatter al behandling af affald med henblik på genanvendelse. Det vil sige al sortering og alle genanvendelsesaktiviteter herunder de 10 fraktioner, der fastlægges i affaldsbekendtgørelsen, storskrald og have- og parkaffald.

I forhold til hvilke anlæg, der er omfattet, er det således alle sorteringsanlæg for genanvendeligt affald såsom pulpeanlæg, biogasanlæg, knuseanlæg for byggeaffald, komposteringsanlæg, sorteringsanlæg og oparbejdningsanlæg for bl.a. plast, metal, papir og pap mv.

Sortering af restaffald foregår med henblik på udsortering af genanvendeligt affald fra husholdningsaffald og bør derfor også være omfattet. DI ser ingen argumenter for, hvorfor sådan et anlæg skal være kommunalt. Det er også svært at se argumentet for overhovedet at etablere et restsorteringsanlæg, da restaffaldsmængderne de kommende år vil være faldende, og der etableres særskilte indsamlingsordninger for de genanvendelige dele af husholdningsaffaldet. Det man vil kunne udsortere til genanvendelse i restaffaldet, vil være en meget lille mængde af tvivlsom kvalitet, der næppe kan genanvendes.

Et andet element, som det er afgørende at få defineret, er, hvilke eksisterende kommunale anlæg, der er i spil i forhold til den 5-årige overgangsperiode. Kommunerne har en opgave med at identificere hvilke af de omfattede anlæg, der skal lukke henover den 5-årige periode, og hvilke det vil være relevant at markedsmodne i perioden. For de anlæg, der skal markedsmodnes, vil der være behov for dialog med private aktører som potentielt skal overtage anlæggene efter den 5-årige periode eller indgå i en samarbejdsrelation i perioden.

DI finder det i øvrigt problematisk, at der ikke implementeres en bestemmelse allerede nu, der sikrer, at kommunerne ikke må investere eller reinvestere i sorterings- og genanvendelsesaktiviteter. I affaldsaftalen står der:

”Det vil ikke være muligt at foretage reinvesteringer i eksisterende kommunale anlæg, dog skal almindeligt vedligehold være muligt. Dette afgrænses nærmere i udmøntningen. Kommunerne vil derudover ikke have mulighed for at investere i nye kommunale genanvendelsesanlæg”

”Det er kun kommunale anlæg, der er etableret eller har foretaget væsentlige, irreversible investeringer i etablering af nye anlæg på tidspunktet for indgåelse af den politiske aftale, der vil have mulighed for at fortsætte i en overgangsordning, jf. ovenfor.”

Det har været forståelsen i dialog med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at investeringsstoppet vil være gældende fra indgåelse af affaldsaftalen.

I affaldsbekendtgørelsen § 16, står der fortsat, at kommunerne i deres kortlægning i forbindelse med affaldsplanlægningen skal redegøre for: *”Planlagte fremtidige investeringer til reovering, ombygning eller etablering af nye anlæg, som er vedtaget af kommunalbestyrelsen, jf. bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v.”*

DI mener, at det allerede nu bør indsnævres – både i affaldsbekendtgørelsen og i affaldsaktørbekendtgørelsen, så kommunale reinvesteringer eller nye investeringer indenfor sortering og genanvendelse udelukkes.

Krav om dokumentation pålægges indsamlervirksomheden

DI er i dialog med Miljø- og Fødevarerministeriet om at definere, hvordan, hvornår og på hvilken måde den nye dokumentation skal foreligge, og hvordan kunderne skal informeres om det. Dokumentationskravet kan blive en udfordring for visse fraktioner, og det er derfor vigtigt, at der sker en forventningsafstemning mellem parterne i forhold til, hvad og på hvilket niveau, der skal dokumenteres.

Det er samtidig afgørende, at det defineres, hvad der forstås ved høj reel genanvendelse jf. DI's hørings svar til affaldsbekendtgørelsen. DI ser ikke grund til at bruge ordene høj reel genanvendelse i affaldsaktørbekendtgørelsens §25, hvor indsamlervirksomhederne får dokumentationsansvaret. I stedet opfordrer DI til, at der i bekendtgørelsen blot står, at genanvendelsen skal dokumenteres jf. definition i affaldsbekendtgørelsen.

Der melder sig mange spørgsmål vedrørende dokumentation af reel genanvendelse. Hvor langt frem i kæden skal den dække, kan krav i kontrakten være nok, kan dokumentationsansvaret videregives til næste aktør i kæden? DI opfordrer derfor til, at der indgås dialog med interessenter i forhold til at udvikle en vejledning i dokumentation af reel genanvendelse. Vejledningen vil naturligt skulle tage afsæt i EU's nye målemetode og sikre enighed om, hvad der kan lade sig gøre at levere af dokumentation, så det bl.a. afspejles i konkrete udbudskriterier vedr. dokumentation.

I forbindelse med høring af affaldsbekendtgørelsen har DI ligeledes opfordret til igangsættelse af et arbejde med standardiserede udbudskriterier for sortering af genanvendelse, der bl.a. definerer:

- Krav til kvalitet i selve affaldsbehandlingen
- Kvalitet af de genanvendte materialer
- Grænse for spild i genanvendelsesprocessen
- Miljøforhold
- Dokumentation af reel genanvendelse

Kriterierne kan løbende revideres i dialog mellem parterne, så udbudskriterierne hele tiden matcher det bedste på markedet. DI vil gerne bidrage aktivt til dette arbejde. De private aktører på affaldsområdet er klar til at investere og innovere i sektoren. Det er dog afgørende, at de krav, der stilles i udbud peger i samme retning.

Gebyrer

Flere elementer ved de nye gebyrer er problematiske. I første omgang mener DI, at det er uklart, hvad der skal betales gebyr for og i hvilke tilfælde. Spørgsmålet er, hvad "konkret anvisning" egentlig betyder, og hvilket affald det drejer sig om. Det er afgørende, at der i kommunerne ikke er tvivl om, hvornår og for hvad, de kan opkræve gebyret.

Tidsforbruget i forbindelse med anvisninger varierer utrolig meget fra kommune til kommune – og det vil også variere meget fra den ene sagsbehandler til den anden, da forskellig erfaringsgrundlag vil have indflydelse på tidsforbruget. Disse forskelle ses også tydeligt i den rapport, som Energistyrelsen fik udarbejdet af COWI i 2019, hvor tidsforbruget varierer fra få minutter til en hel arbejdsdag. Det er helt uacceptabelt og vanskeligt at begrunde, at gebyrstørrelser kan variere så meget fra kommune til kommune. Det vil være konkurrenceforvridende.

Da tidsforbruget er afgørende for gebyrstørrelsen, må der fastsættes en timetakst. For DI er det helt afgørende, at de konkrete timetakster og mulige tidsintervaller fastsættes nationalt. Desuden bør der udarbejdes en konkret vejledning til kommunerne, så gebyret i praksis ikke anvendes forskelligt fra kommune til kommune.

Det genanvendelige erhvervsaffald skal ikke anvises af kommunerne, da det ligger udenfor deres ansvarsområde. Det kan derfor kun handle om forbrændingseget affald eller affald til deponi. Herudover bør det tydeligt fremgå af bekendtgørelsen, at det kun er selve anvisningen, og ikke klassificeringen af affald, der kan gebyrpålægges. Endeligt bør det præciseres, at det kun drejer sig om konkrete anvisninger af affald, der ikke er reguleret (falder ind under) de generelle regulativer vedr. forbrænding og deponi. Det vil derfor kun være i sjældne tilfælde, at gebyret vil komme i brug, da langt det meste allerede vil være reguleret.

DI stiller spørgsmålstejn ved, om det samfundsøkonomisk giver mening at opsætte et gebyrsystem – herunder etablere it-systemer for opkrævning af gebyrer – i de enkelte kommuner, når der er tale om meget få konkrete anvisninger, som tager meget kort tid at gennemføre.

DI har samme bemærkninger vedr. fastsættelse af gebyrtakster for det gebyr, som kommunerne skal opkræve hos virksomheder, der anmelder om flytning af jord, som er erhvervsaffald.

Ændringer i standardregulativerne

Standardregulativerne for husholdningsaffald bør i højere grad understøtte en ensartet tilgang til sorteringen af de 10 fraktioner. Det er forudsætningen for at øge kvantiteten og kvaliteten af genanvendelsen. Standardregulativerne bør derfor indeholde tydeligere henvisning til affaldsbekendtgørelsens bilag vedr. sortering og indsamling. Konkret mener DI, at regulativerne bør gengive de obligatoriske piktogrammer og de korte tekster om hver fraktion fra affaldsbekendtgørelsens bilag om sorteringskriterier, så det bliver brugt ens i alle kommuner. Affaldsbekendtgørelsen gør jo anvendelsen af disse obligatorisk, så det giver ikke mening at gøre det frivilligt at anvende dem i standardregulativerne.

Flere virksomheder har planer om, at mærke deres produkter og emballage med piktogrammerne. For at kommunikationen skal spille sammen i hele kæden, er det afgørende at ensrette kommunikationen til borgerne i så høj grad som muligt.

Ligeledes mener DI, at erhvervsaffaldsregulativet bør strammes ind, så der kun indgår de mulige ordninger for erhverv, som indgår i affaldsbekendtgørelsen. Der bør ikke være mulighed for at indføre yderligere ordninger.

Kommunerne bør ændre de kommunale regulativer indenfor rimelig tid fra reglerne om sortering og indsamling jf. affaldsbekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2021. DI opfordrer til, at det fremgår i affaldsaktørbekendtgørelsen.

Bekendtgørelse om Affaldsregister

DI har ikke bemærkninger til ændringerne i Affaldsregistret udover en opfordring til at arbejde med brugervenlighed i Affaldsregistret og sikre tæt kobling til de nye indsamlingskrav. I dag findes der f.eks. ikke en søgningsmulighed i forhold til organisk affald – men kun en om madaffald fra storkøkkener.

Ændringer i affaldsbekendtgørelsen vedr. tilbagetagningsordninger leder desuden frem til et spørgsmål. Hvis en virksomhed ønsker at etablere en tilbagetagningsordning, skal den så registreres i Affaldsregistret?

DI står naturligvis til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn
Seniorchefkonsulent, DI

Energistyrelsen

Frederiksberg den 9. november 2020

Danske Anlægsgartnernes høringssvar til udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Danske Anlægsgartnere (DAG) har følgende bemærkninger til den nye bekendtgørelse:

Generelt er det vigtigt at den nye bekendtgørelse ikke pålægger virksomhederne yderligere administrative og økonomiske byrder. Samtidig med at det forsat vil være muligt at vælge de mest bæredygtige løsninger og ikke tvinges til at bruge de kommunale løsninger.

DAG er bekymrede for om afskaffelse af paragraf 12 stk. 3, kan sætte en stopper for virksomhedernes valg af fremtidige tilbagetagningsordninger (fx plante-plastpotter og -bakker), især hvis disse viser sig at være mere bæredygtige end kommunens anvisninger.

De nye gebyrer for anvisninger og jordflytninger betyder en omkostning for virksomhederne på 27,4 mio. kr. (middelestimat ekskl. evt. administrationsomkostninger). Ifølge baggrundsnotatet, er der meget stor forskel på tidsforbruget til at anvise henholdsvis erhvervsaffald (fra 12 min. til 4 timer) og jordflytning (fra 10 min. til 2,5 time) i de enkelte kommuner. Det er vigtigt, at gebyrerne kun dækker kommunens reelle omkostninger for arbejdet med anvisningen og at prisen ikke svinger med flere 100% alt efter hvilken kommune opgaven bliver udført eller hvilken medarbejder, der udfører opgaven i kommunen.

Danske Anlægsgartnere er ikke imod ”hvile i sig selv” princippet, hvor der skal betales gebyr til kommunen. Men virksomhederne skal på forhånd have kendskab til de konkrete gebyrer for anvisninger af de forskellige fraktioner, så det er muligt at medtage det i tilbud til kunder og indregne det i projektets pris før start.

Da mange af vores medlemmer arbejder i flere kommuner, vil det være ønskeligt, hvis gebyrerne var de samme fra kommune til kommune, da dette gør administrationen meget lettere.

Med venlig hilsen

Miljøkonsulent
Bente Mortensen
Danske Anlægsgartnere

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att: ens@ens.dk; jbwf@ens.dk; lsh@ens.dk

Kære Jakob Emil Wulff og Line Skou Hauschildt

Høring over udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og – aktører

06-11-2020
Side 1 af 9

J.nr. 11.7.25.4 01 MG

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Høring af udkast til ny bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (herefter: affaldsaktørbekendtgørelsen) sker som resultat af opdatering af affaldsbekendtgørelsen, som lige har været i høring. Derudover indeholder udkastet nogle yderligere ændringer som resultat af fjernelsen af administrationsgebyret for erhvervet.

Vi har bemærkninger til dele af udkastene, som nu søges implementeret i de opdaterede versioner.

Kildesorteret erstattes med sorteret

Gennem begge udkast er der konsekvensrettet fra *kildesorteret* til *sorteret*. Vi er enige i, at ordet *kildesorteret* ikke bør fremgå i bekendtgørelsen, da det i affaldsbekendtgørelsen er blevet erstattet med ordlyden *sorteret til særskilt indsamling*. Vi mener, denne ordlyd bør gå igen i affaldsaktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelsen, så der er overensstemmelse mellem de tre bekendtgørelser.

Når ordet *sorteret* står alene, er der brug for en definition af, hvad der forstås ved *sorteret*. Det kan betyde mange forskellige ting og er altså for bredt at bruge i denne sammenhæng i en lovbunden bekendtgørelse.

Derfor foreslår vi, at ordet *kildesorteret* i stedet konsekvensrettes til *sorteret til særskilt indsamling* igennem hele bekendtgørelsen. Alternativt skal begrebet *sorteret genanvendeligt affald* defineres i bekendtgørelsen.

I udkastet til affaldsaktørbekendtgørelsen indgår begrebet *høj reel genanvendelse*, på samme måde som det indgår i den affaldsbekendtgørelse, der var i høring i september. Vi har i vores høringssvar til denne bemærket, at *høj reel genanvendelse* ikke er defineret, og man altså bør slette *høj reel* og i stedet udelukkende benytte *genanvendelse*.

Vores bemærkninger fremgår af den tekniske del af vores høringssvar til udkastet til affaldsbekendtgørelse (j.nr. 11.7.24.2-02 af 1. oktober 2020, side 25-26).

Nye gebyrer for konkrete anvisninger og jordflytninger

Bemærkninger til § 18, stk. 4 og 5.

Folketinget besluttede ved udgangen af 2018, at ophæve det generelle administrationsgebyr for virksomheder. Samtidigt blev det besluttet, at omkostninger til de opgaver, der blev dækket af administrationsgebyret for virksomheder, fremover skal finansieres via DUT-midler (skattefinansiering) samt gebyrer for henholdsvis konkrete anvisninger og anmeldelser af jordflytninger.

I udkastet til affaldsaktørbekendtgørelsen fastsættes reglerne for opkrævning af gebyrer for henholdsvis konkrete anvisninger samt anmeldelse af jordflytninger for virksomheder (§ 18, stk. 4 og 5).

Som det fremgår af vores høringssvar til L 119, har vi svært ved at se de administrative lettelser for virksomheder og kommuner i, at et generelt administrationsgebyr erstattes af to nye gebyrer og skattefinansiering. Vi kan desuden være nervøse for, at de to nye gebyrer kan være vanskelige at forklare samt give anledning til utilfredshed blandt virksomhederne.

De to bestemmelser giver, som de er udformet nu, anledning til en række spørgsmål, som Energistyrelsen gerne må afklare, inden bestemmelserne træder i kraft.

De to bestemmelser er placeret i en paragraf, der omhandler indsamlingsordninger. Det er ikke helt logisk, når de to nye bestemmelser handler om noget helt andet. Placeringen bør genovervejes.

Det fremgår af § 15, stk. 5, at gebyrer for virksomheder skal opkræves en gang om året (1. januar i gebyråret). Hvordan hænger det sammen med opkrævningen af gebyrer for henholdsvis konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger, der må antages at skulle opkræves løbende?

Er der nogle retningslinjer for, hvornår gebyrerne skal opkræves? Når den konkrete anvisning er givet, ved anmeldelsen af jordflytningen eller når sagen er lukket?

Skal der opkræves gebyr, hvis den konkrete anvisning ikke udnyttes?

Hvad hvis en virksomhed beder om en anvisning, og det viser sig, at den konkrete affaldsfraktion bliver "anvist" til en eksisterende affaldsordning? Skal virksomheden i dette tilfælde betale et "anvisningsgebyr"?

Hvad er den præcise snitflade mellem klassificering (skattefinansieret) og den konkrete anvisning (gebyrfinansieret)? Er der en beskrivelse af, hvilke aktiviteter en konkret anvisning (skal) indeholde?

Generelt giver det rent administrativt ikke mening, at adskille klassificeringen af affald fra anvisningen af affald. Energistyrelsen bør derfor seriøst overveje, om gebyrbestemmelse ikke alene bør dække den konkrete anvisning, men også den klassificering der nødvendigvis skal foretages.

Det fremgår af det udkast til affaldsbekendtgørelse, der var i høring i september måned, at *"Den affaldsproducerende virksomhed kan undlade sortering i fraktioner, jf. stk. 2, hvor den samlede affaldsmængde fra det pågældende bygge- og anlægsarbejde ikke overstiger 1 ton. Affaldet anvises i så fald af kommunalbestyrelsen til sortering"* (§ 62, stk. 5). Er sådanne anvisninger omfattet af gebyrbestemmelsen?

Hvilken kommune skal opkræve gebyret, hvis en anmelders virksomhed er beliggende i én kommune, men opgravningsprojektet (og dermed også administration omkring anvisning af jordflytning) sker i en anden kommune?

Er der retningslinjer for, hvordan kommunerne skal fastsætte de to gebyrer – udover at det skal afspejle tidsforbruget ved fx at inddele det i faste gebyrtrin? Skal man bruge taksterne fra brugerbetalingsbekendtgørelsen, timeprisen for den pågældende sagsbehandler eller noget helt tredje? Uanset hvad, skal der jo være sikkerhed for, at de faktiske omkostninger dækkes.

Man skal være opmærksom på, at uanset "størrelsen" af den konkrete anvisning eller anmeldelse af jordflytning, er der nogle grundomkostninger til administration. Det betyder, at man kan komme til at opleve, at "små" konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger pålægges et relativt stort gebyr.

Virksomhederne vil også kunne opleve, at den samme ydelse pålægges forskellige størrelser gebyr. Hvis fx en virksomhed beder om en konkret anvisning på noget affald, kan det kræve en del ressourcer første gang den specifikke type affald skal anvises. Næste gang en virksomhed beder om en konkret anvisning til den samme type affald, er det nemmere for kommunen, og gebyret vil derfor blive lavere for denne virksomhed, selvom de reelt har fået den samme ydelse.

Fastsættelse af gebyrer

Kommunerne fastsætter typisk deres gebyrer på affaldsområdet i forbindelse med de kommunale budgetforhandlinger. Kommunerne vil derfor have fastsat alle affaldsgebyrer for 2021, når affaldsaktørbekendtgørelsen er sat til at træde i kraft i starten af 2021.

På baggrund af de uafklarede spørgsmål, jf. ovenstående, og det faktum at kommunerne ikke kender de præcise retningslinjer for fastsættelsen af gebyrer for konkrete anvisninger og anmeldelse af jordflytninger før tidligst ultimo 2020 eller primo 2021, kan der gå noget tid, inden kommunalbestyrelserne kan fastsætte gebyrer for de to opgaver.

Energistyrelsen bør i forlængelse af ovenstående overveje, om der skal udstikkes retningslinjer for, hvad kommunerne skal gøre i den periode, der går, fra de får de første anmodninger og konkrete anvisninger samt anmeldelser om jordflytninger, og indtil de har fastsat gebyrer for ydelserne.

Er omkostningerne til alle kommunes opgaver dækket?

De opgaver, hvis omkostninger blev dækket af det generelle administrationsgebyr for virksomheder, omfatter følgende;

- generelle administrationsomkostninger, herunder
- omkostninger forbundet med administration af anvisningsordninger for virksomheder,
- regulativfastsættelse,
- affaldsdata- og regulativsystem,
- information,
- konkrete anvisninger om håndtering af affald fra virksomheder samt
- planlægning og administration, som ikke kan henføres til de enkelte affaldsordninger,
- anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord,
- omkostninger til rådgivning fra advokater og konsulenter,
- "kapacitetsgebyr" i forbindelse med pligten til at lave ordninger for farligt affald.

I forbindelse med fremsættelsen af L 119 fremgik det ikke, at de to nederste opgaver (rådgivning og kapacitetsgebyr), ville blive dækket af kompensationen via DUT eller de nye gebyrer. Dansk Affaldsforening pegede flere gange i løbet af forhandlingerne på, at der skulle sikres finansiering af de to opgaver. Dette blandt andet på baggrund af, at Miljøstyrelsen tidligere har udtalt, at de to opgaver skulle dækkes af det generelle administrationsgebyr for virksomheder.

Miljøstyrelsen lavede således den 17. februar 2010 en vejledende udtalelse, hvoraf det fremgår, at administrationsgebyret også kan bruges til at dække

omkostninger til rådgivning fra advokater eller konsulenter vedrørende den kommunale affaldshåndtering.

Miljøstyrelsen har også udtalt, at kommunerne kan opkræve et "kapacitetsgebyr" i forbindelse med deres pligt til at stille en ordning for farligt affald til rådighed for virksomhederne. Det er sket i breve af hhv. 1. juli 2010 samt 24. maj 2012 til kommunerne.

Vi skal i den sammenhæng bede Energistyrelsen bekræfte, at finansieringen af de to opgaver kan ske via den DUT kompensation, kommunerne får som følge af, at administrationsgebyret blev ophævet, herunder størrelsen på det pågældende beløb. Hvis opgaverne efter Energistyrelsens opfattelse ikke kan dækkes via DUT kompensationen, bedes Energistyrelsen redegøre for, hvordan kommunerne lovligt kan finansiere de to opgaver.

Standardregulativer – Bilag 3 og 4

Standardregulativerne blev indført i affaldsbekendtgørelsen i år 2010. Der er dog aldrig gennemført en egentlig evaluering af standardregulativerne – fungerer de for hhv. kommuner, der skal udarbejde dem ud fra statens paradigme og for borgerne og virksomhederne, som skal følge regulativerne?

Dansk Affaldsforening vil gerne opfordre til, at det undersøges, om regulativerne generelt bør opdateres i forhold til, hvordan kommunerne administrerer og drifter de kommunale ordninger. Mange kommuner har nyere erfaringer med at udarbejde regulativer under de nationale paradigmer, men der er os bekendt ikke gennemført en systematisk opsamling af kommunernes erfaringer med standardregulativerne.

Nye emner, som regulativerne skal kunne rumme – og måske kan rummes mere hensigtsmæssigt end nu, hvor kommunerne finder deres egne løsninger er fx nedgravede løsninger i enten offentligt eller privat ejerskab, ordninger med kombineret indsamling af affaldsfraktioner og flerkammerbeholdere. I forhold til erhvervsaffaldsregulativet kunne der fx i standardregulativet indarbejdes muligheden for at benytte den kommunale ordning, hvis virksomheden er placeret i ejendomme med blandet bolig/erhverv. Så behøver de enkelte kommuner ikke selv finde på de nødvendige formuleringer.

Konkrete bemærkninger til standardregulativ for husholdningsaffald – Bilag 3:

- **Standardregulativet – ordning for farligt affald (§ 16):**

Dansk Affaldsforening har i vores høringssvar til den affaldsbekendtgørelse, der var i høring i september måned, peget på det problematiske i, at der

lægges op til, at indsamlingen af WEEE og batterier nu blev reguleret i såvel affaldsbekendtgørelsen som i de to fraktioners egne bekendtgørelser.

Vores bemærkninger fremgår af den tekniske del af vores høringssvar til udkastet til affaldsbekendtgørelse (j.nr: 11.7.24.2-02 af 1. oktober 2020, side 21-23).

Det er vores opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt, at den samme fraktion reguleres i to forskellige bekendtgørelser – specielt når kravene i udkastet til affaldsbekendtgørelse er mere vidtgående end i fraktionernes egne bekendtgørelser.

Vi foreslår, at indsamlingen af WEEE og batterier i såvel affaldsbekendtgørelsen, som i standardregulativet reguleres som det sker i henholdsvis elektronikbekendtgørelsen (<https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2018/148#idc4831835-4dc1-48ff-8720-17d13d24d885>) og batteribekendtgørelsen (<https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2015/1453>).

For så vidt angår batterier, medfører de nye krav, der stilles til indsamlingsordningen i udkastet til affaldsbekendtgørelse, at de kommunale omkostningerne til indsamlingen af batterier øges. Da kommunerne ikke må gebyrfinansiere indsamlingen af batterier, skal de kompenseres for meromkostninger via det udvidede totalbalanceprincip (DUT). Det kræver som bekendt en økonomisk høring, der os bekendt ikke er påbegyndt.

- **Paragraffer, der omhandler *Beholdere*:**

Der lægges op til, at alle borgere skal have egen beholder på matriklen, som er i overensstemmelse med den affaldsbekendtgørelse, der var i høring i september. Dog ser vi, der i standardregulativet bør gives mulighed for at dispensere fra kravet i de tilfælde, der benyttes nedgravede beholdere eller deleordninger med naboerne. Det giver fleksibilitet, men sikrer, at affaldet indsamles husstandsnet – som sandsynligvis er kravet fremadrettet.

- **§27 – Ikrafttrædelse (§17 for erhvervsregulativ)**

Standardregulativet lægger ikke op til, at kommunerne kan etablere andre/flere ordninger end de som er oplyst i regulativet. Det sker som resultat af flytningen af ikrafttrædelsesbestemmelsen fra § 8 til hhv. § 27 (husholdning) og § 17 (erhverv), som altså afslutter regulativerne. I hhv. § 25 (husholdning) og §16 (erhverv) lægges der dog op til én øvrig affaldsordning.

Manglende implementering fra Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi

I Klimaplan for en grøn affaldssektor og Cirkulær økonomi, indgår et initiativ, som lyder *Mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald*. I udkastet til ny affaldsbekendtgørelse, gøres det klart, at virksomheder skal sortere deres affald til genanvendelse, og det husholdningslignende affald fra 2022 skal sorteres efter de samme sorteringskriterier som husholdningernes affald.

I takt med at kommunerne skal i gang med at lave affaldsplanlægning – herunder de forventede mængder – er der behov for, de allerede nu kan se, de små virksomheder kan koble sig på den kommunale ordning. Det vil sandsynligvis give større mængder husholdningslignende affald til genanvendelse, som er relevante i forhold til de ordninger, som implementeres/opdateres.

Ligeledes vil det være en stor hjælp for de mindre virksomheder, at de allerede nu kan koble sig på den kommunale ordning, i stedet for at skulle besværes med at etablere aftaler med private for at leve op til loven.

Reguleringen kan forholdsvis enkelt implementeres i denne opdatering af bekendtgørelsen i sammenhæng med § 11.

Diverse tidligere bemærkninger til paragraffer i affaldsaktørbekendtgørelsen

I forlængelse af Klimaaftalen fra juni 2020 må det forventes, at affaldsaktørbekendtgørelsen snart skal gennemgå en yderligere revidering. Vi har derfor fundet tidligere bemærkninger til bekendtgørelsens paragraffer frem, med henblik på at disse kan indgå i denne eller en kommende revision af bekendtgørelsen.

§25 regulerer samspillet mellem affaldsproducent og affaldsindsamler. Det fremgår af evalueringen af fase 1, at virksomhederne har svært ved at skelne mellem indsamlere og transportører og de deraf følgende ansvarsforhold. Indsamlerne kan også have udfordringer med at skelne mellem, hvornår de fungerer som indsamlere og hvornår som transportører. Der henvises til brev af 1. september 2017 sendt fra DTL til Energistyrelsen og Miljøstyrelsen med forslag om at ændre denne opdeling.

§32 omkring benchmarking. Vi har tidligere foreslået, at benchmarking af depotier kun foretages hvert 3. år, da der ikke fra år til år observeres større ændringer. I samme § fremgår bestemmelsen om, at Energistyrelsen skal offentliggøre foregående års benchmarking senest den 1. november. Det har Energistyrelsen ikke kunnet overholde de senere år, hvilket er problematisk for branchen som helhed, da beslutninger bliver baseret på gamle data.

§48 handler om virksomhedernes mulighed for at søge om fritagelse for at benytte den kommunale ordning for farligt affald. I princippet skal virksomhederne melde kommunen, hvis de skifter modtageranlæg. Det forlyder fra branchen, at dette ikke sker. En mulighed kunne måske være at gøre fritagelse tidsbegrænset til fx 3 år?

Øvrige korte bemærkninger

Vi har følgende yderligere korte bemærkninger til affaldsaktørbekendtgørelsen:

- Der henvises i kapitel 5 til det kommunale budget- og regnskabssystem, som også kaldes kontoplanen. Kontoplanen stemmer ikke overens med de aktiviteter og ordninger, kommunerne har på affaldsområdet i dag. Det er derfor op til kommunerne selv at vurdere, hvilke poster der hører til på hvilke konti, og det gør det unødvendigt uigennemskueligt.
Som resultat er regnskabsføringen uens i kommunerne og det bliver umuligt f.eks. at lave økonomiske analyser med udgangspunkt i Kontoplanen, som Energistyrelsen og Deloitte er i gang med lige nu. Analysen, som udføres af Energistyrelsen, er med henblik på at lave en ny fremtidig økonomisk regulering, dette kalder på en drøftelse af Kontoplanen.
Kontoplanen er reguleret i Social- og Indenrigsministeriet (SIM), og vi mener ikke, der nødvendigvis er brug for en opdatering, men vi vil i stedet opfordre Energistyrelsen til at starte en drøftelse med KL og os, omkring en vejledning til hvor de kommunale ordninger posteres i kontoplanen. På den måde kan det fremadrettet sikres, at alle kommunernes aktiviteter på affaldsområdet rummes på en ensartet måde i kontoplanen. Det vil gøre det nemmere for kommunernes regnskabsføring fremadrettet, samtidig med en mulig fremtidig økonomisk regulering understøttes.
- Bestemmelsen omkring gebyrfastsættelse af ordninger for storskrald og haveaffald i §17 stk. 6 lægger ikke op til at kunne fastsættes som et gennemsnitsgebyr. Det, lægges der dog op til, er muligt for de oplistede affaldsfraktioner i §17 stk. 4 og 5. Vi er uforstående overfor, hvorfor det ikke skal være muligt for haveaffald og storskrald, og om det eventuelt kan være en forglemmelse i teksten.
- Vi er i tvivl om, hvorvidt §40, som en overgangsbestemmelse fra tidligere, stadig er nødvendig i bekendtgørelsen.
- I §37 stk. 1 pkt. 11, udstedes en bøde til den, der *undlader at sikre høj reel genanvendelse af deres sorterede erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, og at affaldet, forberedes med henblik på genbrug, genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse, jf. § 25, stk. 1.*

tilfælde af en virksomhed overlader affaldet til en indsamlingsvirksomhed, er det fremover denne, der overtager ansvaret for at sikre høj reel genanvendelse jf. §25. Det virker ikke intuitivt, at strafbetingelsen ikke tager højde for et eventuelt skift i ansvar.

Vi stiller os naturligvis til rådighed for en uddybning af indholdet i dette høringsvar for Energistyrelsen.

Med venlig hilsen

Nana Winkler
Specialkonsulent

Niels Remtoft
Specialkonsulent

Mette Godiksen
Specialkonsulent

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43

1577 København V.

Deres ref.: 2019-96287

Vor ref.: SBP

Dato: 9.11.2020

Danaffalds/DTL-Danske Vognmænds høringssvar på høring over udkast til bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører.

Danaffald mener, at det er vigtigt, at der sorteres bedre, genanvendes mere og at markedsmekanismer i form af udbud og konkurrence får større indpas og lejlighed til at bidrage til dynamik og effektivisering af affaldssektoren.

Danaffald støtter således hovedlinjerne i den reform, der i øjeblikket sker af affaldssektoren som følge af klimaplanen, og Danaffald havde en forventning om, at de aktuelle ændringer af affaldsaktørbekendtgørelsen også ville omfatte beslutningerne fra klimaplanen.

Det er vigtigt, at kommunerne indstiller sig på de politiske signaler og ikke igangsætter aktiviteter, der er i strid med klimaplanen. Det gælder bl.a. indsamling af erhvervsaffald, hvor klimaplanen fastslår, at muligheden for, at kommunerne skal kunne tilbyde indsamling af erhvervsaffald skal begrænses til at omfatte virksomheder, hvis affald i både art og mængde er husholdningslignende.

Ændringerne i det nærværende forslag til affaldsaktørbekendtgørelsen er i hovedsagen konsekvensændringer af forslaget til affaldsbekendtgørelse, som Danaffald tidligere har afgivet høringssvar om. Der er bl.a. tale om ændrede definitioner, og det er selvsagt vigtigt, at der anvendes enslydende definitioner i forbindelse med den strømlining af affaldssektoren, som ændringerne i affaldsbekendtgørelsen er udtryk for.

1. Specifikke bemærkninger til udkastet til affaldsaktørbekendtgørelsen

Kombineret indsamling

§ 2 stk. 31 definerer forskellige typer af kombineret indsamling med henvisning til affaldsbekendtgørelsen. Selvom det ligger uden for den konkrete høringssag, vil Danaffald benytte lejligheden til at gentage bemærkningen i sit høringssvar vedrørende affaldsbekendtgørelsen om, at

kombineret indsamling er problematisk, fordi det er i konflikt med hensigten om at ensrette indsamlingen på tværs af landets kommuner, og fordi kombineret indsamling kan forringe de indsamlede fraktioners kvalitet og genanvendelsesmuligheder på grund af sammenblanding.

Principper for fastsættelse af gebyrer

I § 17 stk. 1 fastslås, at kommunerne skal fastsætte gebyrer for de enkelte indsamlingsordninger for glas, metal, plast. m.v.

Danaffald mener, at det er meget vigtigt, at gebyrerne er omkostningsægte, og kommunernes frihed til at fastsætte gebyrer skal være meget begrænset og følges nøje af tilsynsmyndigheden.

Gebyr for affaldsanvisning og jordflytning

§ 18 stk. 4 og 5 indfører gebyr for konkrete affaldsanvisninger til virksomheder og jordflytninger.

Danaffald ser en potentiel risiko for, at gebyrerne blandt kommunerne kan blive vilkårlige og stærkt varierende. Det er almindelig kendt, at kommunerne vurderer tidsforbruget til affaldsanvisning vidt forskelligt. For at undgå voldsomme variationer i kommunernes gebyrer og modvirke risikoen for, at gebyrerne udvikler sig til en utilsigtet og uheldig supplerende indtægtskilde, bør gebyrerne hvile på en fælles standard for sagsbehandlingen og underkastes nøje tilsyn.

Høj reel genanvendelse

Danaffald støtter hensigten med § 24, der fastslår de affaldsproducerende virksomheder pligt til at sikre, at affald, der er genanvendeligt, behandles. Danaffald mener dog, at der bør indføres en bagatelgrænse eller lignende, så det undgås, at virksomheder, der producerer små mængder af bestemte affaldsfraktioner undtages fra krav om sortering af disse til genanvendelse.

Indsamlingsvirksomheder overtager ansvaret for at sikre genanvendelse og dokumentation heraf

Med § 25 stilles affaldsindsamleren over for et krav om skulle dokumentere, hvor stor en del af det indsamlede affald, der reelt bliver genanvendt. Det er en ny forpligtelse, som set med Danaffalds øjne følger naturligt af affaldsindsamlerens rolle, og som Danaffald derfor principielt støtter, da kravet vil være med til at styrke genanvendelse og professionalisering i affaldskæden.

Kravet til dokumentation af reel genanvendelse bør imidlertid præciseres, så det står klart for affaldsindsamlerne, hvilken dokumentation, de skal kunne fremlægge. Det gør således en stor forskel, om kravet kan opfyldes med dokumentation af genanvendelsesplanlæggets gennemsnitlige genanvendelse af den givne fraktion, eller om der skal være detaljerede genanvendelsesoplysninger om konkrete læs, hvilket vil være meget krævende og nærmest umuligt at opfylde.

Straffebestemmelser

Danaffald betragter det som en naturlig konsekvens af de enkelte aktørers forpligtelser, at der findes tilhørende straffebestemmelser for manglende efterlevelse af kommunale regulativer og dokumentationskrav. Da nogle af kravene til aktørerne er nye, vil Danaffald opfordre til, at

myndighederne farer frem med lempe, og at kommunerne i en indledende fase praktiserer en vejledende sanktionering med sigte på at oplyse aktørerne om deres forpligtelser. Affaldsaktørerne kan skulle tilpasse eller indføre nye it-løsninger og lignende, og nye løsninger kan ikke altid være på plads fra begyndelsen.

I tilknytning til straffebestemmelserne vil Danaffald fremhæve, at det er vigtigt, at bestemmelserne i affaldsaktørbekendtgørelsen håndhæves, og at dette sker på en ensartet måde på tværs af landets kommuner, så aktørerne har et klart indtryk af deres forpligtelser uanset, hvor de har deres aktiviteter i landet.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

Chefkonsulent

ROSKILDE
KOMMUNE

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

**By, Kultur og Miljø
Miljø og Byggesag**
Rådhusbuen 1
Postboks 100
4000 Roskilde

Tlf.: 46 31 30 00

www.roskilde.dk

Endeligt høringsbrev til Energistyrelsen

9. november 2020

Til Energistyrelsen

Sagsnr. 340889
Brevid. 3671181

Hermed fremsender Roskilde Kommune hørings svar til ny bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. og bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Ref. MHP

Dir. tlf. 4631 3558
michellemj@roskilde.dk

Vores fokus er på de nye krav om, at kommunerne skal opkræve særskilte gebyrer hos virksomhederne for konkrete anvisninger af erhvervsaffald og for anmeldelse og dokumentation af jordflytninger, hjemlet i affaldsaktørbekendtgørelsen § 18, stk. 4 og 5.

Bemærkninger

1. Roskilde Kommune bemærker, at der er behov for en præcisering af, hvornår der er tale om jordflytninger som erhvervsaffald. Ligeledes er der behov for en præcisering af, hvornår der er tale om erhvervsaffald i forbindelse med konkrete anvisninger af affald.

Vi ser ofte i Roskilde Kommune, at virksomheder (jordmodtagere/transportører) udfører anmeldelser for private borgere ved eksempelvis bygge- og anlægsarbejde på privat grund. Vi anser det derfor som problematisk, at det ikke i lovforslaget fremgår, hvem der skal betale for gebyret, såfremt jordflytningen berører jord fra en privat ejendom, hvor anmeldelsen og transporten udføres af en virksomhed. Ligeledes foregår der mange nedrivninger og renoveringer af bygninger og anlæg, som er bestilt af de privatpersoner, som ejer ejendommene men arbejdet udføres af virksomheder, som også står for affaldsbortskaffelsen.

Endelig vil der være et ikke ubetydeligt ressourceforbrug ved at skulle afklare, hvem der i sidste ende skal opkræves et gebyr for jordflytningen eller den konkrete anvisning af affald.

Abningstider
Mandag-torsdag 10-15
Fredag 10-14

Telefontider
Mandag-onsdag 08-15
Torsdag 10-17
Fredag 08-14

2. Roskilde Kommune gør opmærksom på, at gebyrfastsættelse af hver enkelt konkrete anvisning af affald og jordflytning kræver brug af nye systemer, tidsregistrering og fakturering. Dette er administrativt tungt og står ikke umiddelbart mål med formålet om at 'forurener betaler princippet'. Samtidig vil den nye lovgivning ikke nødvendigvis sikre, at *forureneren betaler*. Dette fordi anmelderen typisk ikke har forårsaget en forurening men blot flytter jord fra en ejendom til en anden.

Vi ser samtidig en risiko for, at de nye regler vil betyde, at borgere eller virksomheder ikke vil anmelde affald og jordflytninger til kommunen, idet der vil være en økonomisk vinding ved at omgå reglerne og derved ikke at skulle betale for et gebyr.

3. I forlængelse af ovenstående punkt 2, anser Roskilde Kommune det for problematisk, at der er forskel på gebyrfastsættelsen for jordflytninger (§ 18, stk. 5) og affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning, i den nye affaldsaktørbekendtgørelse (§ 18, stk. 4).

Gebyret for affald skal dække de omkostninger, en konkret anvisning giver anledning til, *efter* kommunen har foretaget de indledende vurderinger, hvorimod gebyret på jordflytninger skal dække omkostninger ved anmeldelse og dokumentation ved flytning af jord.

Denne forskel stiller vi os uforstående over for, idet sagsgangen på affalds- og jordflytningsområdet på mange måder er sammenlignelige. På begge områder skal en konkret anvisning ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldets/jordens egenskaber, herunder nødvendige prøvetagninger og analyser til brug for klassificering og anvisning. Sagsbehandlingstiden på sager vedr. anvisning af affald kan, på lige fod med jordflytningssager, være meget forskellig alt efter kompleksiteten af de individuelle sag.

Vi mener på denne baggrund ikke, at det gebyr, som skal fastsættes jf. § 18, stk. 4, vil være repræsentativt for den enkelte affaldssags reelle timeforbrug fra en anmeldelse kommer ind til den anvises. Omvendt vil et gebyr for en jordflytningssag give et langt mere repræsentativt billede.

4. Vi bemærker, at kravet om fastsættelse af de nye gebyrer indføres ved ændring af affaldsaktørbekendtgørelsen med ikrafttræden den 1. januar 2021, dog fremgår det af overgangsbestemmelserne at det ikke gælder for igangværende sager. Roskilde Kommune skal gøre opmærksom på, at der er brug for en længere overgangsperiode, til implementering af nye systemer og sags-gange ift. opkrævningen.

Vi hæfter os ved, at de gamle regler i affaldsaktørbekendtgørelsen stadig er gældende, indtil vi kan fastsætte gebyrer i et nyt regulativ.

Vi vil venligst bede Energistyrelsen specificere ovenstående således, at det fremgår klart, hvornår kommunen senest skal have udarbejdet et nyt regulativ med fastsættelse af gebyr og hermed en gennemførelse af § 18, stk. 4 og 5.

ROSKILDE
KOMMUNE

Side3/3

Hvis dette høringssvar skulle give anledning til spørgsmål, er I velkommen til at kontakte en af undertegnede.

Venlig hilsen

Micchelle Marlina Løvekvist /
Miljøsagsbehandler – jord
Tlf. 4631 3558
Mail: micchelleml@roskilde.dk

Jacob Arp Fallov
Affaldsplanlægger
tlf. 4631 3631
Mail: jacobaf@roskilde.dk

Energistyrelsen

ens@ens.dk

Att: jbwf@ens.dk, lsh@ens.dk

Mrk. 2019-96287

København 9. november 2020

Vedr. høring af aktørbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) skal takke for modtagelse af udkastene til aktørbekendtgørelse og affaldsregisterbekendtgørelse i høring.

ARI er meget positiv overfor de elementer, som indgår i den politiske klimaaf tale om affaldssektoren. Det gælder bl.a. afgrænsningen af virksomhedsaffald i kommunale ordninger til art og mængde, forbuddet mod obligatoriske ordninger for erhvervsaffald til forbrænding, stoppet for modtagelse af erhvervsaffald på kommunale behandlingsanlæg med dispensation i 2027, udbuddet af behandlingen af det kommunale affald og afviklingen af de eksisterende kommunale anlæg til håndtering af genanvendeligt affald.

Det er derfor meget skuffende at måtte konstatere, at disse elementer ikke er medtaget i udkastet til ændringer. ARI har forståelse for, at indførelse af dele af elementerne kan kræve en udvidet hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, men afgrænsningen af virksomhedsaffald i kommunale ordninger til art og mængde og forbuddet mod obligatoriske ordninger for erhvervsaffald til forbrænding burde have kunnet indføres med den aktuelle ændring af aktørbekendtgørelsen, da ministeren har hjemmel i § 45, stk. 2, nr. 1 og 2 og stk. 5 til at regulere omfanget af kommunernes pligt til indsamling og behandling af affald og regulativernes indhold. Det burde således klart være muligt at erstatte den nuværende afgrænsning af muligheden for at tilbyde erhvervsvirksomheder at deltage i den kommunale indsamlingsordning med den afgrænsning, som er indeholdt i klimaaftalen og tilsvarende at indskrænke pligten vedrørende forbrændingseget erhvervsaffald til en anvisningsordning og en frivillig ordning for indsamling af dette. Høringsversionen af affaldsbekendtgørelsen i forlængelse af den politiske aftale fra 2007 omfattede også en afgrænsning til art og mængde, ligesom ca. halvdelen af landets kommuner allerede i dag alene har en anvisningsordning eller en frivillig ordning for forbrændingseget erhvervsaffald. Versionen blev ikke ændret af hjemmelsgrunde.

Den vejledning om kommunernes mulighed for også at indsamle organisk affald fra virksomheder, som for nylig blev udgivet af Energistyrelsen, har skabt en del forvirring. Nogle kommuner opfattes vejledningen som implementering af den politiske aftale, mens andre er gået i gang med en kampagne for at få virksomheder med organisk affald til at opsiges deres aftaler med private indsamlere og indgå en aftale med kommunen i stedet om mængder, der rækker langt ud over "art og mængde" for en husholdning. I nogle kommuner ses det også at være gratis at aflevere alle genanvendelige fraktioner til kommunen, ligesom det også lader til at være praksis flere steder at opkræve betaling for ordningen via ejendommen og ikke via den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden. Såfremt afgrænsningen til art og mængde ikke medtages ved denne ændring af bekendtgørelsen, bedes der om, at rammerne for den eksisterende regel præciseres i bekendtgørelsen i forhold til indgåelse af aftale med kommunen, anvendelse af

eksisterende materiel som opstilles til husholdningerne i den konkrete delte ejendom og principperne for beregning og opkrævning af betalingen.

ARI håber, at der gøres en indsats for snarest muligt at få skabt en hjemmel til implementering af den samlede politiske klimaaf tale, da dette er en forudsætning for at få skabt en genanvendelsesindustri i Danmark.

Vedrørende tilpasning af regulativerne

Det er helt afgørende for at øge kvantiteten og kvaliteten af genanvendelsen, at der skabes den størst mulige ensartede forståelse af sorteringen af de 10 fraktioner, som skal sorteres ud af såvel husholdninger som virksomheder.

Det anbefales derfor meget stærkt at såvel kortteksten som piktogrammerne fra bilag 6 til affaldsbekendtgørelsen indskrives direkte i den obligatoriske del af regulativteksten. Det må anses for kontraproduktivt at lægge op til, at den enkelte kommune kan vælge at bruge teksten og piktogrammet fra affaldsbekendtgørelsen eller finde på noget selv. Hvis der er et ønske om, at virksomhederne også begynder at mærke deres produkter og emballage med piktogrammerne og sorteringskriterierne, så er det et minimum at der bruges alle muligheder for at ensrette kommunikationen til borgerne om samme.

I forhold til erhvervsaffaldsregulativet bør det indskrænkes til alene at omfatte de ordninger, som affaldsbekendtgørelsen kræver dvs. ordninger for ikke-genanvendeligt PVC, imprægneret træ, ikke-genanvendeligt farligt affald, ikke-genanvendeligt klinisk risikoaffald, adgang til genbrugspladsen, forbrændingseget affald og affald til deponi. Der bør ikke være mulighed for indførsel af yderligere ordninger. Evt. kunne der indføres en mere detaljeret beskrivelse af ordningen for genanvendeligt affald fra virksomheder beliggende i blandet bolig- og erhvervs ejendomme, således at rammerne om denne ordning stod klart beskrevet.

Det undrer at muligheden for abonnementsordninger for erhverv på genbrugspladserne ikke ophæves med bekendtgørelsen. Det fremgår af den politiske aftale fra 2007, herunder tillægsaftalen fra 2011, at forudsætningen for at fortsætte med abonnementsordninger var at en evaluering viste at det lykkedes kommunerne at fastsætte omkostningsægte abonnementsgebyrer. Der blev udført en evaluering af implementering af aftalen i 2015 af Miljøstyrelsen/Energistyrelsen. Umiddelbart er det vores forståelse af evalueringen, at der kan drages betydelig tvivl om, at abonnementsgebyrerne skulle være omkostningsægte. Det kan også illustreres af, at visse kommuner opkræver så lave abonnementsgebyrer, f.eks. Silkeborg Kommune med en marginalpris på 1.449 kr om året for ubegrænset adgang for en vogn fra en håndværksvirksomhed. Hvis et sådant tilbud udnyttes af en håndværksvirksomhed med en løbende reel aktivitet, vil det være ekstremt konkurrenceforvridende overfor private affaldsløsninger, da gebyret på ingen måde kan dække de faktiske omkostninger ved modtagelsen og håndteringen af virksomhedens affald.

Da der er betydelige ændringer af sorteringskriterierne og kravene om ordninger i standardregulativerne bør der stilles krav om, at der udstedes et nyt affaldsregulativ, som implementerer de nye kriterier m.v. senest ved udgangen af 2021. Hvis Danmark skal i gang med at sortere på en ny og ensartet måde, bør afgrænsningen af, hvad der hører til i spanden med plast eller pap ikke kunne udskydes i flere år ved ikke at udstede et nyt samlet regulativ efter den nye standard.

Vedrørende dokumentation for høj reel genanvendelse

Da alle affaldsproducerende virksomheders affald enten i første led eller et senere led enten overdrages til en indsamlingsvirksomhed med behandlingsanlæg, et genanvendelsesanlæg eller eksporteres og ansvaret for den korrekte håndtering af affaldet og med § 25 også pligten til på anmodning fra kommunalbestyrelsen at fremlægge dokumentation for genanvendelsen overdrages parallelt hermed, forstår ARI bestemmelsen således, at ansvaret for håndteringen og dokumentationen altid påhviler sidste led i kæden inden for Danmarks grænser. Det bifaldes, at ansvaret og dokumentationspligten påhviler dette led, da det også er dette led, der står for den faktiske genanvendelse, og dermed skal måle genanvendelsen på sit eget produktionsanlæg, eller alternativt, ved eksport af affaldet før ophøret af affaldsfasen, er sidste led undergivet dansk jurisdiktion. Det er også det, som giver bedst mening og færrest udfordringer, såfremt princippet fra affaldsbekendtgørelsen § 59 om, at den primære affaldsproducent skal være i besiddelse af dokumentationen, forlades. Da giver det ingen værdi at pålægge første led i behandlingkæden at være i besiddelse af dokumentationen fremfor det egentlige slutbehandlingsled.

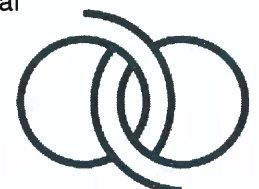
Det har også den fordel, at det fastholder ansvaret for alle tidligere led i håndteringskæden til at dokumentere, at affaldet er overgivet til en af aktørerne listet i § 24. Det fjerner samtidig den meget problematiske udfordring med, at senere led i håndteringskæden skal udlevere potentielt konkurrencefølsomme oplysninger til tidligere led i kæden, som kan være konkurrenter til de samme opgaver. Det anbefales at udgive en vejledning om ansvaret for håndtering og dokumentation gennem håndteringskæden, da konklusionen umiddelbart synes at være i strid med ordlyden af affaldsbekendtgørelsens § 59 om, at den primære affaldsproducent skal være i besiddelse af dokumentationen for affaldets endelige genanvendelsesgrad.

Vejledningen bør også omfatte en beskrivelse af såvel niveauet for genanvendelse, der for den enkelte fraktion kan regnes som høj og reel, ligesom den bør angive på hvilket led i produktionsprocessen og under hvilke forudsætninger opgørelsen skal foretages, herunder om opgørelse skal ske før eller efter en første sortering af affaldet forud for sorteringen på det primære modtageanlæg. Vi mangler således både afklaring af tæller og nævner i regnestykket. Uden meget klare regler herom risikere vi at konkurrencen på markedet vil tangere mod laveste niveau i stedet for det modsatte, som jo er reguleringens intention. Det er en væsentlig opgave at inddele erhvervsaffaldsfraktionerne i relevante kategorier med henblik på angivelse af rimelige niveauer for høj reel genanvendelse, da der indsamles væsentligt flere fraktioner fra erhverv end fra husholdninger. ARI bidrager gerne til udviklingen af en sådan vejledning.

Vedrørende gebyrer for anvisning af affald og for sagsbehandling af anmeldelser af jordflytning

ARI bifalder på ingen måde at der indføres to nye gebyrer som delvis erstatning for det ophævede erhvervsaffaldsadministrationsgebyr. Det er en rigtig dårlig løsning, som vil skabe uheldige incitament hos både kommuner og affaldsaktører.

Kortlægningen af praksis forud for udkastet til bekendtgørelsen viste en enorm usikkerhed og variation mellem kommunerne i forhold til både forståelsen af, hvad anvisningsopgaven omfattede, og hvilken sagsbehandling den krævede. Det blev opgjort i en kommune, at opgaven i gennemsnit på tværs af alle anvisninger i kommunen tog 0-14 min., mens det i en anden kommune blev anslået at opgaven i gennemsnit tog 8 timer. Ved at lægge opgaven med fastsættelse af gebyrets størrelse ud til den enkelte kommune, må vi på baggrund af

kortlægningsrapporten forvente en variation i gebyrstørrelser på mere end en faktor 32. Det vil selvsagt blive konkurrenceforvridende, såfremt gennemsnitsgebyret er 500 kr i den ene kommune og 16.000 kr i nabokommunen.

For at undgå dette bør der fastsættes nationale gebyrer og en sagsbehandlervejledning i stedet for at overlade fastsættelsen af gebyrstørrelsen til den enkelte kommune. Dermed vil der blive en ens praksis og et ensartet gebyrniveau. Under alle omstændigheder bør der udstedes en vejledning om i hvilke tilfælde en anvisning overhovedet er relevant og hvilken sagsbehandling der er relevant og dermed hvad der kan finansieres via gebyret. Tilbagemeldingen på en byggeaffaldsanmeldelse er nogle gange formuleret, som om der er tale om en anvisning. Efter ARI's opfattelse er der ikke tale om en anvisning i denne situation.

Det er i det hele taget meget problematisk, at der hersker så stor usikkerhed om, hvornår en anvisning er relevant. Så vidt ARI forstår, vil anvisninger alene være relevante ved affald til forbrænding og deponering, som ikke er omfattet af positivlisten over affald, som anlæg beskrevet i kommunens erhvervsaffaldsregulativ kan modtage. Et eksempel herpå kunne være shredderaffald, da det ikke aktuelt er omfattet af alle forbrændingsanlægs godkendelse at modtage dette. Der er dog meget store udfordringer med at få kommunerne til at leve op til anvisningspligten til dette affald, hvorfor store dele af affaldet mellemdeponeres til senere forbrænding på trods af, at det er klassificeret som forbrændingseget på et konventionelt affaldsforbrændingsanlæg.

Det er meget positivt, at bekendtgørelsen klart henregner klassificeringen af affaldet til den generelle myndighedsopgave, som ikke omfattes af gebyret. Det bør understøttes yderligere ved klare beskrivelser i en vejledning af afgrænsningen af de forskellige opgaver.

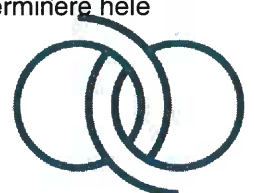
Anmeldelserne på jordområdet burde erstattes af en jordreform med ens godkendelseskrav af modtagesteder for jord og et nationalt system, hvor man kun kunne vælge relevante modtagere. Dermed ville den eksisterende sagsbehandling blive overflødig. I mellemtiden er der behov for en klar beskrivelse af, hvilke omkostninger jordgebyret egentlig skal dække. Kan der f.eks. investeres ubegrænsede summer i IT eller er denne infrastruktur begrænset i den kommende regulering eller slet ikke omfattet af gebyret? Eftersom gebyret for jord er et gebyr for modtagelse og sagsbehandling af en anmeldelse af en flytning og ikke et gebyr for en anvisning, foreslås det, at der indføres et fast nationalt gebyr per anmeldelse, og at der indføres en bagatelgrænse. Der er rigtig mange anmeldelser af meget små jordflytninger, som der reelt ikke udføres nogen sagsbehandling i forhold til. De burde undtages for gebyr.

For at sikre at fastsættelsen af gebyrerne rent faktisk bliver omkostningsægte og alene dækker de faktiske relevante omkostninger anbefales det at stille krav om et årligt regnskab for indtægter og udgifter knyttet til det enkelte gebyr og en kontrolinstans, evt. ved Forsyningstilsynet, som alligevel skal udføre en økonomisk kontrol med kommunernes aktiviteter på affaldsområdet.

Vedrørende affaldsregistret

Vedrørende affaldsregistret skal ARI alene efterspørge en redegørelse for rækkevidden af den nye § 1, stk. 2. Hvilke virksomheder og hvilke affald omfatter denne bestemmelse.

I øvrigt bemærkes det at der er behov for en betydelig modernisering af affaldsregistret, ikke mindst er de kategorier af affald, som virksomhederne kan registrere sig som indsamlere og modtagere af meget dårligt dækkende for virksomhedernes aktiviteter, hvilket underminere hele

formålet med registret. Yderligere er der behov for en integration af registret med affaldsdatasystemet og en reel kontrol og opfølgning på primære affaldsproducenters anvendelse af virksomheder, som ikke er registreret i registret.

Som afsluttende bemærkning skal det fremhæves, at ingen af de gode intentioner i udkastene formentlig vil realiseres uden et effektivt tilsyn både med kommunerne, affaldsproducenterne og de private aktører. ARI ser derfor frem til beslutningen om organiseringen af et nyt effektivt tilsyn med affaldssektoren i 2021. Det skal ligeledes fremhæves, at der gerne må indføres en kontrolinstans med overholdelsen af kapitel 5. Det er mere end almindeligt svært at tro på, at kapitel 5 overholdes al den stund staten over de seneste 10 år uden nogen form for succes har brugt ganske mange millioner kroner på at efterspørge de data om økonomien i de kommunale ordninger, som kommunerne efter kapitlet er forpligtet til at have og lægge til grund for beregningen af gebyrerne og udlevere på anmodning. Det er ligeledes svært at tro på, at f.eks. Københavns kommune virkelig kan have et omkostningsægte gebyr for indsamling og håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald al den stund, de ikke opkræver betaling for virksomhedernes aflevering af genanvendeligt affald til kommunen, men stiller denne service gratis til rådighed.

ARI står naturligvis altid til rådighed for en uddybning af ovenstående og besvarelse af eventuelle spørgsmål. ARI bidrager også meget gerne til udarbejdelsen af ovenstående foreslåede vejledninger m.v.

Med venlig hilsen

Niels Bukholt

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

9. november 2020

Høringssvar

Ikast-Brande Kommune sender hermed et høringssvar til begge udkast til henholdsvis ny bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og – aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen) samt ny bekendtgørelse om affaldsregister og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed (affaldsregisterbekendtgørelsen) som følge af ændringer i affaldsbekendtgørelsen.

Ikast-Brande Kommune anerkender tanken om, at det er forurenere der skal betale, samt bifalder at erhvervsgebyret er sløjfet, da det var en stor administrativ byrde for os som kommune. Dog har vi som udgangspunkt en stor bekymring over for at vi skal pålægge gebyr på konkrete affaldsanvisninger og jordflytninger, da vi har store udfordringer med at få virksomheder (og borger) til at anmelde begge aktiviteter. Derfor ser vi det yderst problematisk i forhold til det opsøgende arbejde vi gør for at få henholdsvis anmeldelser om jordflytninger samt anmeldelser om byggeaffald ind til os.

Gebyr på anmeldelser

Ikast-Brande Kommune mener at opkrævningen af de nye gebyr skal præciseres langt tydeligere. Vi har forsøgt at nedskrive vores læsning af reglerne, som de læses nu. Derudover har vi forsøgt at opgøre hvor mange anmeldelser der vil udløse gebyr efter vores forståelse af reglerne.

Vi er fortsat i tvivl om anvisninger af byggeaffald er omfattet af gebyr, da disse følger vores regulativer. Der foretages en vurdering i hver enkelt anvisning, om hvor mange fraktioner, der skal håndteres som henholdsvis farligt, forurenende, deponeringsejnet eller genanvendeligt affald. Men de forskellige fraktioner håndteres efter regulativet. Er de anmeldelser omfattet?

Miljø og Byggeri
Sjællandsgade 6
7430 Ikast
Tlf.: +4599604000

Sagsbehandler:
Marie Baunsgaard Pedersen
E-mail:
mabap@ikast-brande.dk
Direkte telefon:
Tlf.: +4599603342
Sagsnr.:
09.00.00-G01-70-20

Regler læses på følgende måde for henholdsvis jordflytning og affaldsanvisninger:

Jordflytninger:

- Når jorden kommer fra enten områdeklassificeret områder og/eller kortlagte arealer (V1 eller V2)
- Skal det være fra erhverv?

Affaldsanvisninger:

- Er i tvivl om det gælder fra byggeaffaldsanvisninger fra erhverv – antager at anmelderser om byggeaffald fra private ejendomme ikke er omfattet.
- Specifikke anmeldelser på særlige affaldsfraktioner fra virksomheder, der ikke falder ind under kommunens regulativ for erhvervsaffald.

Der er udført en hurtig sammentælling i henholdsvis Jordweb.dk og Bygningsaffald.dk for 2020 (1. januar til nu), som giver et cirka tal på mængden af gebyr, som kunne opkræves efter ovenstående kriterier:

Jord: Ca. 45 ud af 90 anmeldelser (her er der ikke taget højde for om det er privat boliger, der anmeldes fra).

Affald: Ca. 15 ud af 55 anmeldelser på bygge- og anlægsaffald. Samt 2-3 anvisninger af specifikke affaldsfraktioner fra erhverv (dette tal er højt sat, da det er noget vi meget sjældent møder).

Ikast-Brande Kommune vurderer at der skal lægges forholdsvis mange kræfter i at få et system op at køre samt at administrere dette for relativ få anmeldelser, der kan udløse gebyr.

Derudover ville dette modvirke vores opsøgende arbejde for at få entreprenørerne til at anmelde deres jordflytninger og byggeaffald. Vi har gjort en del for at oplyse vores håndværker om anmeldelse af affald, samt uddannet vores pladsfolk på genbrugspladserne til at spørge ind til affaldet. Vi oplever ofte at politikerne stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor der skal anmeldes byggeaffald i Ikast-Brande Kommune, når dette ikke skal gøres i de omkringliggende kommuner, hvor det opsøgende arbejde ikke har været så oplysende som vores.

Derudover har vi haft en tradition for at få vores vognmænd til at anmelde deres jordflytninger til os, selvom jordflytningen ikke er omfattet af jordflytningsbekendtgørelsen. Vi vil heller se for mange anmeldelser end for få, derfor skal vi sortere i vores anmeldelser.

Derfor vurderer Ikast-Brande Kommune at reglerne skal konkretiseres betydeligt mere, derudover synes vi, at det er uhensigtsmæssigt meget arbejde der skal sættes i system og efterfølgende drift for forholdsvis få gebyropkrævninger.

Regning ved blandet bolig og erhverv

Ikast-Brande Kommune sender på nuværende tidspunkt regninger for affald ud til ejeren af en ejendom. Systemet kan ikke køres sammen med CVR-registreret – som der ikke vedligeholdes af andre end virksomhederne selv. Så hvis der er virksomheder i ejendomme med blandet bolig og erhverv, som ønsker at benytte den kommunale løsning (jf. § 11 i affaldsaktørbekendtgørelsen), skal kommunen kunne nøjes med at sende regningen til ejeren af ejendommen. Så må erhvervet og ejeren af boligen selv indgå en kontrakt eller lave en anden form for aftale, evt. som en del af en lejekontrakt.

Derudover er fortsat i tvivl om hvornår vi må hente genanvendeligt erhvervsaffald fra erhvervsdelen ved ejendomme med blandet bolig og erhverv. Gælder det både i landzonen (eksempelvis landejendomme hvor der er bolig som en del af gården) og i byzonen (eksempelvis en forretning med lejligheder over)?

Reglerne om benyttelse af de kommunale indsamlingsordninger for ejendomme med blandet bolig og erhverv skal tydeliggøres, så det er klart hvornår kommunerne må håndtere den genanvendelige erhvervsaffald. Derudover skal opkrævningen gøres mere smidig.

Transportør/indsamler

Jævnfør § 4 i affaldsregisterbekendtgørelsen er der skelnet mellem indsamlervirksomheder (2)) og affaldstransportør (3)). Da begreber blev indført i 2010 (ca.), var forskellen, at indsamlervirksomheder overtog ansvaret for affaldet, når det forlod virksomhederne. Transportører overtager ikke ansvaret, men står blot for transporten, hvorved virksomhederne beholder ansvaret for affaldet ind til modtageranlægget.

Denne skelen kan ikke findes i udkastet til ny affaldsbekendtgørelse. Skal det ikke være med begge steder eller så skal definitionen på transportør helt væk i affaldsregisterbekendtgørelsen.

Sammenfatning

Vi håber, at med vores opmærksomhedspunkter, at affaldsregister- og affaldsaktørbekendtgørelserne (evt. ved udgivelse af vejledninger) gøres mere konkrete. Derudover håbes det, at de påtænkte gebyrer på anmeldelserne afskaffes eller enten gøres frivillige eller meget

standardiseret, så der ikke bliver den store udsving på tværs af kommunegrænserne. Derudover skal en standardisering også bidrage til en mindre administrativ tung opgave for kommunerne.

Der skal nævnes, at dette høringssvar er formuleret af administrationen ved Teknik og Miljø. Det har dermed ikke været til politisk behandling – dels på grund af svarfristen på høringen og dels på grund af en vurdering om, at der ikke er lagt op til den store politiske råderum for lokal politikere.

Er der spørgsmål til de ovenstående punkter, kan Inge Svensson (insve@ikast-brande.dk eller 99 60 33 51) eller Marie Baunsgaard Pedersen (mabap@ikast-brande.dk eller 99 60 33 42) kontaktes.

Med venlig hilsen

Inge Svensson
Affald og Ejendomme

Marie Baunsgaard Pedersen
Miljø og Byggeri

Team Byg, Miljø og Affald

Kære
Energistyrelsen

Næstved Kommune
5588 5588

www.naestved.dk

journalnummer 2019-96287 - Høringssvar til udkast til aktørbekendtgørelsen (bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v.). Samt bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Dato
9-11-2020

Sagsnr.
07.00.00-P00-2-20

CPR-nr.

Sagsbehandler
Søren Nielsen

Næstved Kommune fremsender høringssvar til udkast til aktørbekendtgørelsen. Høringssvaret indeholder driftsteknisk spørgsmål til ændringer og indarbejdelsen af regeringens aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi i affaldsregulativer, gebyrer og aktører.

Høringssvaret er udelukkende af driftsteknisk karakter udarbejdet af administrationen. Høringssvaret har ikke været behandlet politisk.

§ 3 stk. 3 Affaldsregulativer, bilag 3 § 18.4 beholdere – objektivt ansvar udgået af standardregulativerne

I bilaget med husholdningsregulativet er slettet afsnittet om erstatning af beholdere i ordningen for restaffald § 18.4 beholdere og der findes ikke et tilsvarende afsnit i øvrige henteordninger.

Hvad er årsagen til at borgernes objektive ansvar for affaldsbeholdere udgår? Betyder dette, vi ikke længere har mulighed for at kræve erstatning for beholdere hos borgere? Hvilke muligheder har vi til at få dækket udgifterne til ødelagte beholdere? Hvorledes kan der sikres, at borgere tager ansvar for beholderne?

Administrationen anbefaler at objektivt ansvar genindføres.

§ 11 Tilbud om kommunal indsamling af sorteret kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald i blandede bolig- og erhvervsjendomme

Hvorledes er indarbejdet i aktørbekendtgørelsen regeringens aftale om klimaplanens punkt 2, side 9? "Mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Ordningen skal udformes, så krydssubsidiering undgås og indsamlingen sker til markedspriser."

Administration anbefaler at få afklaret ovenstående om at alle mindre virksomheder har ret til at benytte husholdningsordninger uanset om der er tale om blandet bolig- og erhvervsjendomme eller ej. Dette har stor betydning for vores tilrettelæggelse af regulativer og kommende EU-udbud af indsamlingsordningen for husstande, samt gebyret.

§ 12 benyttelsespligten og erhvervsaffaldsregulativets § 14 Ordning for forbrændingseget affald

Hvorledes er indarbejdet i aktørbekendtgørelsen regeringens aftale om klimaplanens punkt 1, side 9? "Virksomheder skal fremover kunne benytte private indsamlingsordninger for affald til forbrænding. Således kan virksomheder fremadrettet samle deres affaldsindsamling hos én aktør." Administration anbefaler at få afklaret ovenstående om erhvervsregulativets ordning for forbrændingseget affald fortsat tilrettelægges med benyttelsespligt som en "skal" ordning eller fremover er en "kan" ordning.

§ 28 - § 31, Kap. 8 Kommunale behandlingsanlæg, R12 former og metoder for nyttiggørelse.

Hvorledes er indarbejdet i aktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelse regeringens aftale om klimaplanens punkt 2, side 8? "Eksisterende kommunale anlæg til behandling og sortering af genanvendeligt husholdningsaffald kan i en overgangsperiode på fem år fra ikrafttrædelse fortsat ejes af kommuner, men skal selskabsgøres for at sikre økonomisk gennemsigthed om selskabernes aktiviteter og adskillelse af kommunale myndigheds- og driftsopgaver. Kommunale anlæg skal derudover konkurrere på markedsvilkår og byde på husholdningsaffaldet på lige vilkår med andre private og selskabsgjorte anlæg."

Administration anbefaler at få afklaret ovenstående, der har stor betydning for vores tilrettelæggelse af kommende EU-udbud af indsamlingsordningen for husstande, herunder afstanden til anlæg, samt beregningen af husholdningsgebyret.

I fortsættelse af ovenstående til næste krav til udbud af husholdningsaffald til sortering

Hvorledes er indarbejdet i aktørbekendtgørelsen og affaldsregisterbekendtgørelse regeringens aftale om klimaplanens punkt 4, side 7? "Der stilles krav til kommunerne om udbud af behandlingen af det genanvendelige husholdningsaffald, herunder sortering af genanvendeligt affald.

Udbudspligten ændrer ikke på miljøkravene til affaldshåndtering.

Kommunerne har fortsat ansvaret for at sikre, at affaldet behandles og genanvendes i overensstemmelse med de miljøkrav, som kommunerne fastlægger i deres udbud."

Ovenstående tyder på, at sortering og indsamling af genanvendeligt affald er to forskellige opgaver/udbud.

Administration anbefaler at få afklaret ovenstående, der har stor betydning for vores tilrettelæggelse af kommende EU-udbud af indsamlingsordningen for husstande, herunder afstanden til anlæg, samt beregningen af husholdningsgebyret.

§ 8, Kommunale affaldsordninger og anvisningspligt

Hvem skal betale for nødvendige prøvetagninger? ifølge Stk. 6.

Kommunalbestyrelsen skal konkret anvise affald, der ikke er omfattet af en indsamlings- eller anvisningsordning, jf. dog stk. 2 og 3. Den konkrete anvisning skal ske på baggrund af en konkret vurdering af affaldets egenskaber, herunder nødvendige prøvetagninger og analyser til brug for klassificering og anvisning.

Administration anbefaler at der tilføjes, at det er affaldsproducenten som betaler for prøvetagningen/dokumentation, der er nødvendig for klassificeringen af affaldet uanset om anvisning eller ej.

§ 18 stk. 4 og stk. 5, kommunerne skal opkræve gebyrer for konkrete anvisninger af virksomhedsaffald og jordflytninger fra virksomheder.

Administrationen mangler en redegørelse for de økonomiske konsekvenser og vejledning til den praktiske gennemførelse af gebyropkrævningen. Ved at tage udgangspunkt i lovbemærkningerne til ophævelse af affaldsadministrationsgebyrer for virksomheder, [L119](#), så vil kommunerne til den generel administration af erhvervsaffald få en varig kompensation via bloktilskud på ca. 38,6 mio. kr. Dog fremgår også af lovbemærkninger, at der er ikke indarbejdet økonomiske konsekvenser af opkrævningen af gebyrer for konkrete anvisninger af virksomhedsaffald og jordflytninger fra virksomheder, men er i høringsbrevet oplyst til 27,4 mio. kr. (svarende til 70% af bloktilskud). De 27,4 mio. kr. er middelestimat baseret på en analyse og det formodes at være [Cowirapport af dec. 2019](#), hvor indtægterne er fordelt på ca. 9,5 mio. kr.(25%) for konkrete anvisninger og ca. 17,5 mio. kr.(45%) for jordflytninger jf. konklusionen.

Det er bekymrende, at der fremover kun er bloktilskud på ca. 11,2 mio. kr.(30%) til generel administration af erhvervsaffald, der skal dække kommunernes omkostninger med administration af anvisningsordninger for virksomheder, regulativudarbejdelse, information, herunder vejledninger af virksomheder om gældende regler, samt planlægning og administration, som ikke kan henføres til bestemte affaldsordninger.

Kommunerne skal fremover have dækket 70% af udgifterne fra gebyrindtægter, så er det dybt bekymrende, at bl.a. opkrævningen af gebyret for virksomhedsaffald er specifikt målrettet til tidsforbruget for konkrete anvisninger(25% af bloktilskud) defineret i § 8 stk. 6 i aktørbekendtgørelsen. Konkrete anvisninger ser ud til at være overestimeret for den type anvisninger udgør en meget lille del i forhold til affald omfattet af generelle anvisningsordninger beskrevet i erhvervsaffaldsregulativet.

Det er dybt bekymrende, at beregningen af gebyrindtægterne kan være overestimeret ved følgende udsagn i konklusionen fra [Cowis rapport](#):

- Dette kan betyde, at nogle kommuner har medtaget generelle anvisninger og vejledning i opgørelsen af konkrete anvisninger, og antallet af faktiske konkrete anvisninger derfor er overestimeret.
- Dette indikerer, at kommunerne har vanskeligt ved at skelne mellem konkret anvisning, generel anvisning og vejledning, samt at opdelingen mellem disse opgaver muligvis ikke har stor betydning for den generelle sagsbehandling. Disse faktorer betyder, at kommunerne generelt har haft vanskeligt ved at angive deres sagsbehandlingstid på selve den konkrete anvisning, og at det er forskelligt, hvad den enkelte kommune

har medtaget i det oplyste tidsforbrug på konkrete anvisninger af erhvervsaffald

- Det store spænd i kommunernes tidsforbrug og omkostningerne pr. sag skyldes blandt andet, at analysens fokus har været på den kommunale sagsbehandling af jordflytninger for erhverv. Af kommunernes besvarelser fremgår det dog, at de generelt ikke skelner mellem jordflytninger for erhverv og husholdninger. Hovedparten angiver således, at størstedelen af anmeldelserne håndteres som kommende fra erhverv. Endvidere er der relativt store forskelle i kommunernes tidsforbrug til at behandle de enkelte anmeldelser og anvisninger. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at 41 % af kommunerne angiver, at de altid foretager en anvisning i forbindelse med behandling af anmeldelsen, mens 46 % af kommunerne angiver, at de gør det i under halvdelen af tilfældene eller aldrig

Det sidste punkt kan tyde på, at gebyrindtægten for jordflytninger (45% af bloktilskud) også er meget usikre jf. ovenstående udsagn. Der kan være en potentiel konflikt i opkrævningen af gebyrer for bl.a. ren jord og at jordflytningsbekendtgørelsen indeholder ret til straks-flytning til miljøgodkendte modtageanlæg og indbygget stiltiende accept i 4 ugers-reglen, når dette skal kobles sammen med generel anvisning i regulativ for jord, som er affald, hvori er retten til at opkræve gebyr. Dog er denne anvisningsret på vej til at blive udfaset ifølge klimaplanens punkt 4, side 9 " der arbejdes for en løsning, hvor kommunernes anvisningsret- og pligt for jord, som er affald, ophæves.....Regler om bortskaffelse og anvendelse af forurenet jord opretholdes, så der fortsat skal ske anmeldelse af jordflytninger".

Administrationen anbefaler, at kommunen sikres dækning af udgifterne svarende til oprindelige bloktilskud. Der udarbejdes en vejledning om gebyropkrævningen.

Kommunen kan ikke nå at få vedtaget gebyrerne i byrådet til den 1. januar og der må være mulighed for at bryde med reglen om en gang årligt fastsættelse af gebyrer.

Har I spørgsmål til ovenstående er I velkommen til at kontakte os.

Venlig hilsen

Søren Nielsen
Affaldschef

Energistyrelsen
Center for forsyning
Att.: Jakob Emil Wulff
ens@ens.dk; jbwf@ens.dk; lsh@ens.dk

Den 10. november 2020

Bemærkninger til udkast til ændringer af affaldsaktørbekendtgørelsen Journalnummer 2019-96287

Dansk Erhverv har modtaget ovenstående i høring og bidrager herved til den videre proces med følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er opmærksom på at implementering af den politiske aftale: Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi sker over flere etaper. Visse dele af den politiske aftale savnes dog i denne ændring af affaldsaktørbekendtgørelsen. Det er centralt, at aftalen hurtigst muligt implementeres, sådan at den politiske beslutning om en grøn omstilling sker hurtigst muligt. Hvilke dele af aftalen, der tænkes på, er beskrevet nedenfor. For disse dele af den politiske aftale, er der ikke forinden behov for et større forarbejde, da forligsteksten er helt klar.

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til de fem bilag, der primært er konsekvensrettelser i henhold til ændringer af bekendtgørelsen eller vedrører kommunale paradigmer. Herfra sættes stor pris på særligt standardiserede kommunale tekster til virksomhederne.

Specifikke bemærkninger

I § 18 foreslås indsat nye styks vedrørende kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer for anvisning af affald og jord (stk. 5 og 6). Dette følger af observerede retmæssige udfordringer på området. Dansk Erhverv kan støtte forslaget, men med følgende forudsætning for så vidt angår stk. 5 om anvisning af affald. Affaldsbekendtgørelsen fastsætter, at virksomheden først og fremmest *selv* skal klassificere affaldet og finde en miljøgodkendt aftager til det. Kommunen skal således alene foretage en anvisning, hvis virksomheden er i tvivl. Hvis kommunen mener, at virksomheden har truffet en uretmæssig beslutning i valget af affaldsmodtager, skal kommunen handle og anvise affaldet inden for reglerne for tilsyn. Derfor skal gebyropkrævning for anvisning af affald i § 18, stk. 5 alene gøres gældende i det tilfælde, hvor virksomheden har bedt kommunen om en anvisning; hvor virksomhed er bestiller af kommunens erhvervsservices. Ellers vil kommunen til enhver tid og uden begrundelse kunne foretage en anvisning på virksomhedens regning, fx i tvister omkring rette affaldsmodtager. Det vil give en ringe retssikkerhed for virksomheden. Vores forslag til stk. 5 vil også ligestille denne med stk. 6, idet det i stk. 6 anføres, at kommunen kan "opkræve et gebyr hos virksomheder, *der anmelder* jordflytninger til kommunen", dvs. beder kommunen om en opgaveløsning jf. affaldsbekendtgørelsen.

§ 25 fastsætter, at indsamlingsvirksomheder overtager den affaldsproducerende virksomheds ansvar, jf. bekendtgørelse om affald, fx for så vidt at sikre, at de kan oplyse kommunalbestyrelsen om, hvor stor en del af de *enkelte affaldsfraktioner*, der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendelse. Denne bestemmelse er afgørende, da der ellers i affaldsbekendtgørelsen (for så vidt det nuværende udkast til ændringer) gennemføres et krav, der er helt umulige for affaldsproducenten at efterleve i praksis. Afgørende for § 25 er det dog, at det tydeligt står, at indsamlingsvirksomheden ikke skal kunne levere specifikke data for de enkelte affaldsproducenter (kunder i indsamlingsvirksomheden). Det vil kun være muligt for indsamlingsvirksomheden at levere generiske data, da kundernes affald sammenblandes og håndteres bunkevist i indsamlingsvirksomheden og det videre forløb. Til § 25 bør der således indsætte et nyt stk. med pointen: Indsamlingsvirksomheden skal på anmodning levere generiske data for høj genanvendelse og ikke specifikke data for en given affaldsproducent.

I § 9 og § 24 ændres fra *privat* tilbagetagningsordning til *frivillig* tilbagetagningsordning. Dansk Erhverv foreslår, at der blot skrives "tilbagetagningsordning, jf. bekendtgørelse om affald. På denne måde bliver det tydeligere, at en tilbagetagningsordning kan være funderet i en erhvervsvirksomhed, lige så vel som en velgørende organisation.

Beslutninger i "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi", der ikke planlægges gennemført med denne bekendtgørelsesændring.

I § 11, der vedrører kommunalbestyrelsens mulighed for at tilbyde virksomheder at anvende de kommunale ordninger, savnes en implementering af "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi" politiske beslutning om, at: Mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Dansk Erhverv finder det afgørende vigtigt, at denne præmis implementeres hurtigst muligt således, at både virksomheder og kommuner i den kommende omstillingstid har klare retningslinjer. En sådan implementering vil også få indflydelse på udformningen af § 18 om fastsættelse af gebyrer for benyttelsen, med dertil håndhævelsesparagraffer i forhold til art og særligt mængde.

Med § 12 fastsættes, at virksomheder skal anvende kommunale ordninger, som foreskrevet i regulativet, og § 13 fastsætter præmisser for en undtagelse for farligt affald. Der savnes i dette afsnit om benyttelsespligt en implementering af "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi" politiske beslutning om, at: Virksomheder skal fremover kunne benytte private indsamlingsordninger for affald til forbrænding.

Dansk Erhverv uddyber gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Lisbet Hagelund
Chefkonsulent